Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

Preşedintele, „citind raportul în diagonală“, este părtaş la infracţiunea de tăinuire şi alte 20 infracţiuni din Codul Penal pag. 6

CANDELA SFÂNTĂ DE LA COZIA pag. 12

Originile războiului româno-român - oglindite într-un rechizitoriu al unui procuror nedrept „născut prea devreme“ pag. 14

REFLECTOR argeşean

ISSN 1843 - 0392 ● ISSN-L 1843 - 0392 ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAŢII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOŢILĂ** ● Anul XII - **Nr. 362** - 20 pagini - tiraj 2.000 ex. ● **5-19 martie 2018** ● 2 lei ●

„Art. 1 din Constituţie: România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil“

„Sub comanda“ primarului Gheorghe Stancu, Ansamblul „Doina Bascovului“ a obţinut nu „un succes“, ci „un triumf“ al satului românesc argeşean pag. 10

„Şi totuşi se mişcă“ pag. 20

EDITORIAL

Kovesi, la un pas de „EŞAFOD“

Sinteza RAPORTULUI ministrului Justiţiei privind propunerea de revocare a şefei DNA

Au trecut aproape 4 ani de când preşedintele Iohannis a fost **„urcat pe tronul Preşedinţiei României“** de către Germania. După 8 ani de conducere „bicefală“ a lui Traian Băsescu, a urmat o perioadă grea pentru clasa politică românească. Fără nicio discuţie, această clasă politică emanată după actul de la 22 decembrie 1989, act care rivalizează cu actul emis de Stalin la 30 decembrie 1947 când Regele Mihai a fost obligat să abdice. Greşeala lui Ceauşescu a fost că nu a renunţat la funcţie aşa cum au făcut ceilalţi conducători din fostele ţări sovietice. Regele a primit cele 10 vagoane cu lucruri personale, având libertatea de a pleca din ţară. salvându-şi viaţa. După el a urmat „potopul politic“, în urma căruia Stalin, prin Directiva NCVD emisă la jumătatea anului 1947, a dispus discreţionar „teroarea“ asupra clasei politice existente în România. Acelaşi lucru s-a întâmplat nu imediat după 22 decembrie 1989, ci mai târziu, printr-un plan diabolic pus la cale probabil cu mulţi ani înainte de cele 15 state care au transformat Uniunea Cărbunelui şi Oţelului în aşa-zisa „Uniunea Europeană“. De la început facem precizarea că această Uniune a reprezentat pentru majoritatea statelor din Europa dominate de 3 puteri, repsectiv: Germania, Franţa şi Anglia. Acestea şi-au impus punctele de vedere economice, politice şi militare, aflându-se sub supravegherea SUA. Sigur este faptul că Ceauşescu

(continuare în pagina 2)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49 34 33 9 42 39 47

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

reprezenta în politica Europeană „CUIUL LUI PEPELEA“ aşa cum spune un vechi proverb românesc. Acest CUI reprezenta oprirea expansiunii către est a marilor puteri Europene, cu precădere Franța şi Germania. Aceste două țări, imediat după Revoluția franceză, au avut ca țel acapararea bogățiilor din est, aceasta datorită faptului că vestul în afară de cărbune şi „ceva oțel“ nu prea mai avea cu ce supraviețui din punct de vedere economic. Datorită acestui lucru, Franța a încercat prin războiul dus de Napoleon să distrugă Imperiul Țarist Rusesc care se afla după conducerea strălucită a Țarului petru cel mare într-o perioadă de expansiune nemaiîntâlnită în Europa. Nici „caizerii germani“ nu au stat pe gânduri. Şi lor „le-au mirosit“ bogățiile din est. Numai că, nemții aveau un precedent în est prin Imperiul Austro-Ungar care cucerise Transilvania. Am făcut această digresiune de aproape 200 de ani, având în vedere necesitatea de apropiere a ceea ce se întâmplă în ultimii 4 ani când Germania şi-a impus la conducerea României un „etnic german“ în persoana profesorului de fizică Klaus Iohannis. Că domnia sa a primit indicații din Germania nu putem ştii cu certitudine. Cu certitudine, în schimb, avem convingerea că actualul preşedinte al României, domnul Klaus Iohannis, a făcut tot ceea ce este posibil pentru ca România să devină o colonie supusă total țărilor din vest, o bună parte din ele, aproape 30% de origine germanică. Acest lucru a început cu „alegerea peste noapte“ a lui Traian Băsescu care a înființat în 2006 „axa Washington-Londra-Bucureşti“. În cadrul acestei axe, în 2006, Traian Băsescu a încercat oprirea expansiunii capitalului românesc în Europa. Mai mult decât atât, prin înființarea DNA, doar prin „pixul“ doamnei Monica Macovei, fără să aibă vreun temei legal sau vreo aprobare de modificarea şi aprobarea unei instituții devenite suprastatale în România. Da, aşa este. DNA a devenit o structură deasupra statului, inclusiv a Curții Constituționale. Amintim în acest sens arestarea unui membru al Curții Constituționale fără ca la arestare să existe „probe temeinice“. De la arestarea unui membru al Curții Constituționale (ceea ce nu s-a întâmplat în nicio țară din lume), nu a mai fost decât un pas până la „**dictatura DNA**“ a Codruței Kovesi. Sigur că această dictatură s-a bazat pe „aprobarea publică“ a celor 6 state influente din Europa, între care SUA, Germania, Olanda, Franța, Anglia. Acestea aveau interese majore economice în România. Drept urmare, aveau interes ca România să aibă o clasă politică obedientă, în care să existe un partid politic „pro-occidental“, nu un partid care să reprezinte interesele României. În tot ceea ce a făcut DNA-ul prin doamna Codruța Kovesi nu este altceva decât o distrugere a intereselor României care se poate realiza doar prin distrugerea clasei politice. Iar doamna Kovesi a făcut-o cu brio. Domnia sa nu a făcut altceva de când a venit domnul preşedinte Iohannis decât să aresteze şi să manifeste teroare în primul rând asupra clasei politice pentru ca aceasta să fie obedientă „DIRECTIVELOR“ venite de la Bruxelles. Cu cei 32 de eurodeputați din Parlamentul European, România este ca şi inexistentă. Prin intrarea la 1 ianuarie 2007 în UE, România şi-a semnat „actul distrugerii“ economică, militară şi politică, făcută timp de aproape 150 ani cu mari eforturi, trecând prin cele două războaie mondiale care ne-au adus distrugeri uriaşe. În mare aceasta este „sinteza“ situației politice româneşti din ultimii 200 de ani, marterializată în prezent de o conducere dictatorială a actualului preşedinte Klaus Iohannis, care personal a impus „starea de distrugere totală“ a clasei politice autohtone. Să spună domnul preşedinte dacă nu etse adevărat. Însăşi prin apariția la televizor, imediat criticând raportul prezentat de ministrul justiției opiniei publice în care prezenta cele 20 de puncte în care doamna Kovesi - procuror şef DNA a instituit cel mai odios sistem de anchete penale, toate doar împotriva clasei politice. În ziarul Reflector Argeşean, am prezentat în ultimii 10 ani materiale de mari distrugeri ale economiei româneşti. Îi amintim doamnei procuror general, personal şi nu instituției DNA pe care o conduce „cu forța fizică“ ci nu „cu forța minții“. Calea ferată „Vâlcele-Rm. Vâlcea“ în care Guvernul României, a fost obligat să aloce firmei italiene SECOL suma de 300 milioane de dolari pentru această cale ferată. Unde sunt banii? Ancheta dezlănțuită de DNA a acoperit această mare fraudă. O altă dezvăluire trimisă la DNA pentru anchetă a fost patrimoniului

Liceului Agricol din Curtea de Argeş prin care s-au volatilizat cele 270 ha donate de Regele Ferdinand acestui liceu. Şi DNA a tăcut. De cca. 7-8 ani ziarul a prezentat „distrugerea Complexului de Creşterea Bovinelor din Bascov-Argeş". Aceste ruine se văd şi astăzi. Iar DNA a tăcut. Doamna Kovesi şi DNA la nivel central a interesat-o în primul rând „distrugerea fizică şi politică" a preşedintelui Consiliului Judeţean Argeş care a îndrăznit să repare nişte şcoli după indundaţiile din 2005 în nişte localităţi din Argeş. Iar exemplele ar putea continua. În aceste condiţii, credem că cele 20 de puncte prezentate public de Ministrul Justiţiei Tudorel Toader sunt pertinente dovedesc fără niciun echivoc faptul că doamna Kovesi, în întreaga sa activitate de anchete, a avut în vedere doar distrugerea clasei politice şi nu sancţionarea unor infracţiuni economice. Acestea se întâmplă în toată lumea, cu precădere şi în ţările UE. Numai că acolo există „legea lobby-ului" care apără pe politicieni să sprijine verbal unele legi necesare unor comunităţi. Acesta este pe scurt o trecere în tevistă a unui punct de vedere al ziarului Reflector Argeşean care îşi manifestă respectul faţă de orice instituţie de coerciţie a statului care apără proprietatea publică, care apără independenţa şi suveranitatea naţiunii române. Într-adevăr, instituţia Parchetului din România are şi unele greşeli fundamentale, ocupându-se de multe ori doar de fapte mărunte privind ordinea publică, scandaluri între „găşti de ţigani" sau omoruri banale sau suspecte, etc. De aceea, prezentăm declaraţiile ministrului justiţiei privind cele 20 de puncte.

Finalul luptei preşedintelui Iohannis pentru distrugerea clasei politice româneşti

Ministrul Justiţiei, Tudorel Toader, a propus, joi, revocarea procurorului şef al DNA Codruţa Kovesi, după ce a prezentat un raport privind activitatea managerială de la DNA care s-a bazat pe 20 de categorii şi fapte. Printre acuzaţii se află: comportament excesiv de autoritar, discreţionar al procurorului şef al DNA, implicarea în anchetele altor procurori, prioritizarea dosarelor în funcţie de impactul mediatic. Documentul a fost blocat mai mult de 20 de ore, după ce site-ul instituţiei a fost nefuncţional, ministrul promiţând că va fi făcut public doar în formă online. Ce va decide Tudorel Toader în privinţa conducerii DNA? Raportul ministrului JUSTIŢIEI despre activitatea DIRECŢIEI conduse de Kovesi, prezentat public astazi. Raportul propriu-zis conţine declaraţiile făcute, joi seara, de ministrul Justiţiei, Tudorel Toader, în care a explicat care sunt motivele care au stat la baza deciziei sale de iniţiere a procedurilor de revocare a Laurei Codruţa Kovesi. Documentul conţine şi 11 anexe, decizii ale unor instituţii şi regulamente. Documentul a fost publicat pe site-ul ministerului după 21 de ore de la declaraţii. Raportul lui Toader privind activitatea managerială la DNA a ajuns la CSM. Raportul prezentat joi seara de ministrul Justiţiei Tudorel Toader, privind activitatea managerială de la DNA, a ajuns vineri după-amiază la Consiliul Superior al Magistraturii, acesta urmând să transmită un aviz consultativ. *„A fost înregistrată şi a intrat în circuitul administrativ. Nu au fost dispuse alte măsuri, incluzând vreun calendar"*, a declarat Florin Encescu, purtător de cuvânt al CSM. Secţia de procurori din cadrul CSM va trebui să dea un aviz consultativ privind cererea de revocare a procurorului şef al DNA, Laura Codruţa Kovesi. Şedinţa va avea loc, cel mai probabil, săptămâna viitoare. Avizul va fi transmis preşedintelui, care va lua decizia privind revocarea sau respingerea cererii lui Tudorel Toader. Alături de raport au fost ataşate 11 anexe. Acestea conţin articole din Codul Deontologic al magistraţilor, trei decizii CCR (privind conflictul juridic Guvern - Ministerul Public şi persoanelor care activează în instituţii ale statului nesubordonate Parlamentului de a se prezenta la o comisie de anchetă parlamentară), raportul de activitate al Ministerului Public pentru anul 2016, un raport al Comisiei de la Veneţia din anul 2010 şi un alt aviz al Comisiei, din anul 2012, privind OUG de modificare a Legii de funcţionare a Curţii Constituţionale şi la Ordonanţa de urgenţă a Guvernului de modificare şi completare a Legii privind organizarea şi desfăşurarea referendumului. De asemenea, în document se regăsesc raportul Inspecţiei Judiciare privind controlul de la DNA şi comunicatele Inspecţiei privind demararea controlului la DNA Ploieşti şi cel referitor la cercetarea disciplinară a Laurei Codruţa Kovesi. Ministrul Justiţiei a anunţat joi seara că după finalizarea declaraţiilor de presă, raportul care a stat la baza deciziei va fi publicat pe site-ul Ministerului Justiţiei. Platforma s-a blocat din cauza numeroaselor accesări, iar documentul nu a fost trimis prin e-mail jurnaliştilor acreditaţi şi nici reprezentanţilor CSM.

Declaraţiile ministrului Justiţiei

Vă prezentăm în continuare cele 20 de puncte enumerate de Tudorel Toader, reţinute în perioada februarie 2017 - februarie 2018, în raportul privind activitatea DNA 2018, pentru carea cerut revocarea şefei DNA.

1. Cele trei decizii ale Curții Constituționale în care, în două dintre ele, s-a constatat un conflict juridic de natură constituțională între Ministerul Public-DNA, pe de o parte, şi alte autorități ale statului, Guvern şi Parlament, pe de altă parte. „Într-un singur an au fost înregitrate trei conflicte juridice de natură constituțională în cadrul cărora DNA a fost chemată în fața instanței de contencios consituțional. Trei conflicte în care CCR a sancționat comportamentul lipsit de loialitate din partea procurorului şef al DNA“, a spus Toader, comentând că în 16 ani, pe rolul Curții au fost 39 de astfel de dosare, ultimele trei fiind doar în ultimul an.

2. Ancheta în cazul OUG 13. Ministrul Justiției a susținut că în cazul anchetei declanşate de DNA după adoptarea OUG 13 Direcția şi-a arogat o competență pe care nu o are, respectiv de a aprecia oportunitatea emiterii unui act normativ, fapt, de altfel, remarcat şi de Curtea Constituțională. „CCR a reținut că Ministerul Public s-a considerat competent să verifice oportunitatea OUG. Acest lucru echivalează cu o încălcare gravă a principiului separațiilor puterilor în stat. Ministerul Public, prin DNA, şi-a arogat competența de a efectua o ancheta penală într-un domeniu ce excedează cadrului legal. Declanşarea unei ample anchete penale care s-a concretizat prin descinderi la Ministerul Justiției, ridicarea de acte, a determinat o stare de tensiune, de presiune psihică. Sub imperiul unei temeri declanşate de activitatea penală, Guvernul este blocat în activitatea de legiutor. Prin conduita sa, DNA şi-a arogat o competență pe care nu o are“, a spus Toader. **3.** Refuzul lui Kovesi de a se prezenta la comisia parlamentară de anchetă. Ministrul Justiției a susținut că, în lumina deciziei CCR în acest caz, „s-a produs un blocaj în activitatea comisiei de anchetă“, iar şefa DNA nu a respectat „acel comportament necesar loial“ între instituțiile statului.

4. Ancheta DNA în cazul hotărârilor de Guvern în cazul Belina. Tudorel Toader a reluat teza potrivit căreia oportunitatea emiterii unui act normativ nu este în sfera de competență a DNA. „Văzând din partea cealaltă, îți pui întrebarea cum cu jumătate de an în urmă CCR statuează, iar, ulterior, sub considerentul că e vorba de HG nu OUG, au fost verificare aceleaşi aspecte“, a comentat el.

5. DNA s-a erijat în evaluator în aspecte care nu au legătură cu sfera penalului, a spus ministrul Justiției făcând referire la un comunicat al Direcției în care se imputa că nu au fost respectate normele de tehnică legislativă. „Încălcarea normelor de tehnică legislativă nu constituie infracțiune“, a comentat el.

6. Explicația comunicatelor DNA ca fiind simple opinii. Minsitrul justiției a criticat faptul că, ulterior comunicatulului mai sus amintit, DNA a susținut că formularile folosite „au reprezentat simple opinii“. „Nu poți să exprimi simple opinii când te referi la libertate, demnitatea unei persoane. Apreciem că e inadmisibilă o astfel de abordare prin care sunt afectate valori şi drepturi fundamentale ale unei persoane fizice“, a spus el.

7. Împiedicarea aflării adevărului şi lămuririi unor aspecte de interes public, prin refuzul de a se prezenta la audierile comisiilor parlamentare de anchetă.

8. Comportament excesiv de autoritar şi discreționar. Ministrul Justiției a amintit de controlul pe care Inspecția Judiciară l-a efectuat la DNA, precizând că în raport se consemnează dificultăți întâmpinate de inspectori, precum şi indicii privind săvârşirea abaterii disciplinare, inclusiv prin obstrucționarea activității inspectorilor de către Kovesi.

9. Implicarea în achetele altor procurori. Tudorel Toader a reluat o declarație publică

a şefei DNA care a admis că a supravegheat personal ancheta în cazul OUG 13. „Se observă o implicare în realizarea anchetelor altui procuror, ceea ce legea interzice şi e contrară limitelor de competente. Trecerea timpului nu a condus la o îndreptare a acestui comportament, ci la o acutizare, cum o relevă iesirile în spațiul public“, a comentat el.

10. Prioritizarea dosarelor cu impact mediatic. „Dosarele nu se rezolvă după rezonanța publică pe care o au, nu după calitatea persoanei anchetate, ci în ordinea cronologică a înscrierii sesizării“, a afirmat Toader.

11. Contestarea actelor şi autorității Curții Constituționale. Ministrul Justiției a susținut că Laura Codruța Kovesi“ a învinovățit CCR, punând pe seama deciziilor pretinsa imposibilitate a DNA de urmărire a unor fapte şi recuperarea unor prejudicii“. „Procurorul şef a contestat însăşi Constituția țării“, a mai spus el.

12. Interviurile pentru BBC şi Euronews. „Procurorul şef declara pentru BBC că se teme de desființarea DNA. Într-un alt interviu acordat la Euronews s-a lansat într-o critică dură a proiectelor de lege aflate în dezbatere parlamentară, acuzând că politicienii lovesc împotriva efortului de a combate corupția. Potrivit Constitutiei, tuturor legilor în vigoare, procurorul işi exercită competențele legale, interpreteaza, aplică legea, dar opera de legiferare este a legiuitorului“, a argumentat Ministrul Justiției.

13. Afectarea imaginii României. „Au fost exprimate critici vehemente cu privire la propuneri de modificare legislativă, propuneri care s-au dovedit a fi constituționale. Afirmațiile sunt fără precedent, au afectat iremediabil imaginea României. Sunt de natură să creeze o imagine falsă asupra României şi a statului de drept“, a spus ministrul Justiției.

14. Dezinformarea forurilor europene. Tudorel Toader a afirmat că luările de poziție de la nivelul conducerii DNA au creat o falsă imagine la nivelul Parlamentului European, inducându-se ideea că situația România este similară Poloniei. „La nivelul Parlamentului European, prin dezinformare, s-a generat o dezbatere şi la nouă întrevederi am explicat de nouă ori că România nu are nicio legătură cu ce se întâmplă în Polonia“, a spus Toader.

15. Încercarea de a obține condamnări cu orice preț. Ministrul Justiției a făcut referire la înregistrările în care şefa DNA ar fi cerut să se ajungă până la premier, folosind termenul „decapare“. „Această încercare de „decapare“, cuvântul cheie la care vreau să mă refer, este absolut contrară oricărui stat de drept. La mijloc este destinul unui om egal cu toți ceilalți. Cauzele nu trebuie rezolvate după funcție“, a comentat el.

16. Creşterea numărului de achitări, sporirea cheltuielilor şi raportări eronate. „Se raportează numărul de inculpați trimişi în judecată în 2016 şi se raportează numărul de achitări din 2016, concluzionându-se că a scăzut rata achitărilor. Cei trimisi în judecată în 2016 nu se regăsesc printre cei achitați în 2016, pentru că nu ar fi avut timp ca să se parcurgă. Şi dacă pui raportul de achitări pe anul în curs ai un calcul la o bază alta decât cea factuală“, a spus el. În privința cheltuielilor, Toader a spus că un dosar la DNA „costă“ aproape 40.000 de lei, spre deosebire de Parchet unde este 2.000 şu DIICOT -6.000.

17. Neimplicarea procurorului şef în identificarea şi eliminarea comportamentelor abuzive presupuse a fi comise de procurori. „Spațiul public este plin de presupuse abuzuri ale procurorului Negulescu. El a fost lăudat, în loc să se ia măsuri“, a dat ca exemplu Toader.

18. Falsificarea transcrierilor unor convorbiri telefonice. Ministrul Justiției a susținut că în multe cazuri instanțele au trimis înapoi dosarele pentru inadvertențe între înregistrarea audio şi şi stenogramele depuse. „În multe hotărâri judecătoreşti în care instanța a statuat diferențe între ce se aude şi ce se vede“, a spus el.

19. Tergiversarea soluționării unor cauze. Ministrul Justiției a dat exemplul dosarului Microsoft.

20. Lipsa de reacție în verificarea activității profesionale şi conduitei unor procurori: DNA Ploieşti. „Nu spun că e adevărat, dar când toată opinia publică, când procurori se reclamă între ei, obligația e nu să-i lauzi“, a mai spus Toader.

Art.15 N.C.P.-Trăsăturile esenţiale ale infracţiunii

Preşedintele, „citind raportul în diagonală", este părtaş la infracţiunea de tăinuire şi alte 20 infracţiuni din Codul Penal

*Zilele trecute, în sfârşit după multe ezitări, ministrul justiţiei a dat publicităţii un amplu raport privind „activitatea managerială de la DNA". Pe parcursul a 35 de pagini, domnul ministru, în calitatea sa de membru al Guvernului - neîncadrat politic, a prezentat mijloacelor media într-o conferinţă de presă, o amplă analiză pertinentă, a activităţii DNA condusă cu foarte multe „sincope politice" de doamna Codruţa Kovesi. Domnul ministru, de la început a precizat „justiţia trebuie să fie egală pentru toţi, trebuie să fie în slujba cetiţeanului, trebuie să fie bună, nu şi rea". Câtă dreptate are domnul profesor universitar rector al unei prestigioase universităţi din Iaşi. Numai că, aşa cum îi este stilul, domnul preşedinte Klaus Iohannis, dovedind pentru a nu ştiu câta oară publicului românesc că domnia sa nu reprezintă interesele statului român, ci probabil interesele altor puteri din Europa. Altfel nu ne putem explica modul violent de exprimare publică cu privire la raportul celui mai important om al înfăptuirii actului de justiţie într-o ţară. Pentru că acesta este ministrul justiţiei. El este cel care elaborează legile necesare funcţionării justiţiei în România. La Ministerul Justiţiei vin toate propunerile de amendare sau modificare ale legilor justiţiei. De la Ministerul Justiţiei pleacă legile care vor fi dezbătute în Parlament. În aceste condiţii, este de neînţeles ieşirea pe post a preşedintelui României care, fără să citească raportul prezentat public, îşi permite împotriva Constituţiei, care la art. 80 „Preşedintele României reprezintă statul român şi este garantul independenţei naţionale, a unităţii şi integrităţii teritoriale a ţării" iar la punctul 2-"preşedintele veghează la respectarea Constituţiei şi mediază între puterile statului, precum şi între stat şi societate", În aceste condiţii, este de neînţeles poziţia domnului preşedinte, probabil susţinută imediat verbal de Cristian Tudor Popescu care nu este altceva decât „un fel de vânt urât mirositor venit din partea preşedinţiei". Am spus acest lucru datorită faptului că domnul preşedinte, în loc să medieze între puterile din stat pe care probabil nu le cunosc cine sunt. De aceea, îi amintim: în România există 3 puteri- legislativă, care este numărul 1 în orice stat, executivă, din care face parte Guvernul şi într-o măsură oarecare, preşedintele prin art.80 şi puterea judecătorească. Aşa cum precizam, domnul preşedinte prin afirmaţia că a citit raportul „în diagonală", dovedeşte două lucruri importante: în calitate de etnic german nu cunoaşte limba română şi în aceste condiţii este normal să vadă lucrurile „în diagonală" şi nu respectă cea mai importantă persoană care are ca atribuţiuni elaborarea legilor justiţiei, respectiv pe ministrul justiţiei. În cadrul raportului, domnul ministru (credem pentru domnul preşedinte) şi-a făcut public un mic curicculum vitae în care arăta că în cadrul activităţii sale profesionale a fost şef de promoţie la Facultatea de Drept a Universităţii A.I. Cuza din Iaşi. Considerăm necesar să îi amintim domnului preşedinte care este profesor de fizică şi nu are niciun fel de pregătire juridică, faptul că Universitatea de Drept din Iaşi este prima facultate de drept înfiinţată după mica unire a lui Cuza. În aceste condiţii, domnul preşedinte poate să vadă justiţia şi pe ministrul justiţiei „cu toate diagonalele posibile", pentru că oricum nu le poate înţelege. Nu le poate înţelege datorită limbii, precum şi datorită faptului că fizica, ca ştiinţă exactă, nu are nicio legătură cu dreptul. În rândurile de faţă, am prezentat doar primele elemente ale raportului de sinteză în care domnul ministru citea paragrafe din legea nr.303/2004 cu modificările la zi, care este legea de funcţionare a activităţii procurorilor. Pe bună dreptate, în acest cadru, domnul ministru a făcut o analiză a 5 componente a activităţii procurorului general DNA. Pentru a nu fi înţeles greşit, facem precizarea cu privire la necesitatea existenţei acestei structuri ale justiţiei. Că apariţia acesteia este legală sau nu, aceasta este o altă problemă de fond a justiţiei. Ca o parte componentă a justiţiei, DNA trebuie să-şi desfăşoare activitatea „dârz, intransigent, dar în spiritul şi litera legii". Ori, ce am văzut public pe posturile de televiziune când doamna Kovesi se răţoia la procurori „să caute răufăcătorii din rândul oamenilor politici până la prim ministru", deja reprezintă un fapt pentru care domnia sa să fie trimisă să lucreze la Ambasada Statelor Unite ca aghiotant pentru România. În cuprinsul celor 35 de pagini, analiza este pertinentă, iar ministrul a sintetizat-o fără niciun fel de ocolişuri. Faptul că domnul preşedinte se opune, este o dovadă a modului în care într-o serie întreagă de oraşe din România în care opoziţia îi cântă osanale, există haosul în care nerespectarea legii este aprobată de domnul preşedinte. Că este adevărat, este reprezentat de faptul că domnul preşedinte a încălcat Constituţia de nenumărate ori în cursul mandatului şi doar „timorarea clasei politice" din Parlament care stă în permanenţă cu „sabia lui Damocles" deasupra capului. Aproape în totalitate, parlamentul României de la preşedintele Senatului până la ultimul consilier din Parlament, se teme de măsurile doamnei Kovesi care, cum spune românul „**întâi taie, după aceea măsoară**". Credem că a venit timpul ca şi domnul preşedinte să dea socoteală în primul rând Parlamentului care la art.61 precizează: „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român şi unica autoritate legiuitoare a ţării". Am făcut această trimitere constituţională datorită faptului că probabil preşedintele o va citi nu în diagonală, ci aaşa cum trebuie citită constituţia, „în spiritul şi litera legii".*

DUMITRU CÂRCENI

RAPORT privind activitatea managerială de la Direcţia Naţională Anticorupţie

Avem o justiție - unii spun că este bună, alții spun că este rea. Justiția trebuie să fie egală pentru toți, trebuie să fie în slujba cetățeanului, trebuie să fie bună, nu şi rea! În urmă cu şase luni, se împlineau şase luni de la preluarea demnității de ministru al justiției, ne aflam împreună, aici, în sala de consiliu de la MJ, când prezentam direcțiile de modificare pentru legile justiției. Legile de modificare a legilor justiției, au fost adoptate, câteva soluții au fost declarate ca fiind neconstituționale, vor fi modificate în sensul respectivelor decizii, iar în final vor fi promulgate şi publicate în Monitorul Oficial, urmând să-şi producă efectele juridice. După alte şase luni, se împlineşte un an de la preluarea demnității de ministru al justiției, tot împreună ne aflam în acelaşi loc şi vă voi prezenta Raportul privind activitatea managerială de ia Direcția Națională Anticorupție (DNA).

I. Precizări introductive

Demnitatea de procuror este absolut respectabilă dacă este exercitată în limitele competențelor constituționale, dacă este exercitată cu bună-credință, dacă este exercitată pentru a servi binelui public, valoare care reprezintă una dintre exigențele statului de drept. Personal, am început activitatea profesională exercitând această demnitate de procuror. Eram şef de promoție, mi s-a propus să rămân asistent universitar la Facultatea de Drept din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, prima Facultate de Drept înființată în România, puteam să optez pentru a fi judecător, notar sau avocat, însă am optat pentru demnitatea de procuror. Am fost şi sunt foarte mulțumit de respectiva opțiune, pentru că atunci mi-am definitivat coordonatele profesionale, chiar dacă ulterior m-am întors la aceeaşi facultate, am urcat toate treptele carierei universitare, am exercitat prerogativele funcțiilor de cancelar, timp de trei ani, prodecan, timp de 8 ani, decan, timp de 12 ani, iar din februarie 2016, sunt rector al UAIC din Iaşi!

Prezentul raport nu reprezintă o evaluare a activității DNA. Raportul de sinteză privind activitatea Ministerului Public, a DIICOT şi DNA va fi prezentat Parlamentului, în conformitate cu prevederile Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară. Până la sfârşitul lunii februarie trebuie să primesc rapoartele respectivelor instituții, să realizez o sinteză a acestora, sinteză pe care o voi prezenta în Parlament.

Raportul de față reprezintă luarea de poziție a ministrului justiției, determinată de rolul său constituțional, consfințit prin art. 132 din Legea fundamentală care, referindu-se la *statutul procurorilor,* stabileşte în alin.(l) faptul că *„Procurorii îşi desfăşoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității şi al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției"*. Elaborarea acestuia a fost realizată pe fondul dezbaterilor care au căpătat o amploare deosebită în spațiul public, în ultimul an de zile, respectiv februarie 2017- februarie 2018, dezbateri care au divizat profund opinia publică, au ridicat la cote nemaîntâlnite în istoria recentă a României atacurile la persoană şi punerea în discuție a unor valori constituționale, europene şi universale precum prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare, libertatea persoanei, au polarizat atenția forurilor europene şi internaționale asupra României, au declanşat mecanisme de evaluare ce nu au mai fost utilizate față de țara noastră, amenințând realizarea obiectivelor asumate, de ridicare a altor mecanisme de evaluare, punând în pericol statul de drept.

Luarea de poziție priveşte activitatea managerială desfăşurată de către procurorul şef al DNA, iar temeiul analizei pe care se fundamentează, distinct de cel referitor la raportarea către Parlament, este dat de prevederile art.54 alin.(4) coroborat cu art. 51 alin.(2) lit. b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor şi procurorilor, care stabilesc competența ministrului justiției de a cere revocarea procurorului şef al DNA *„b) în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, comportamentul şi comunicarea, asumarea responsabilităților şi aptitudinile manageriale".*

Potrivit art.51 alin.(3) din Legea nr.303/2004, *„La verificarea organizării eficiente a activității vor fi avute în vedere, în principal, următoarele criterii; folosirea adecvată a resurselor umane şi materiale, evaluarea necesităților, gestionarea situațiilor de criză, raportul resurse investite - rezultate obținute, gestionarea informațiilor, organizarea pregătirii şi perfecționării profesionale şi repartizarea sarcinilor în cadrul instanțelor sau parchetelor."*

Față de cadrul legal invocat, am realizat o analiză privind:

- organizarea eficientă;
- comportamentul;
- comunicarea;
- asumarea responsabilităților;
- aptitudinile manageriale, referitoare la dna Laura Codruta Kovesi, procurorul şef al DNA.

Mesajul lui Mihai Eminescu pentru eternitatea neamului românesc

Scrisoarea III

Un sultan dintre aceia ce domnesc peste vro limbă,
Ce cu-a turmelor păşune, a ei patrie ş-o schimbă,
La pământ dormea ţinându-şi căpătâi mâna cea dreaptă;
Dară ochiu-nchis afară, înlăuntru se deşteaptă.
Vede cum din ceruri luna lunecă şi se coboară
Şi s-apropie de dânsul preschimbată în fecioară.
Înflorea cărarea ca de pasul blândei primăveri;
Ochii ei sunt plini de umbra tăinuitelor dureri;
Codrii se înfiorează de atâta frumuseţe,
Apele-ncreţesc în tremur străveziile lor feţe,
Pulbere de diamante cade fină ca o bură,
Scânteind plutea prin aer şi pe toate din natură
Şi prin mândra fermecare sun-o muzică de şoapte,
Iar pe ceruri se înalţă curcubeele de noapte...
Ea, şezând cu el alături, mâna fină i-o întinde,
Părul ei cel negru-n valuri de mătasă se desprinde:
- Las' să leg a mea viaţă de a ta... În braţu-mi vino,
Şi durerea mea cea dulce cu durerea ta alin-o...
Scris în cartea vieţii este şi de veacuri şi de stele
Eu să fiu a ta stăpână, tu stăpân vieţii mele.

Şi cum o privea sultanul, ea se-ntunecă... dispare;
Iar din inima lui simte un copac cum că răsare,
Care creşte într-o clipă ca în veacuri, mereu creşte,
Cu-a lui ramuri peste lume, peste mare se lăţeşte;
Umbra lui cea uriaşă orizontul îl cuprinde
Şi sub dânsul universul într-o umbră se întinde;
Iar în patru părţi a lumii vede şiruri munţii mari,
Atlasul, Caucazul, Taurul şi Balcanii seculari;
Vede Eufratul şi Tigris, Nilul, Dunărea bătrână -
Umbra arborelui falnic peste toate e stăpână.
Astfel, Asia, Europa, Africa cu-a ei pustiuri
Şi corăbiile negre legănându-se pe râuri,
Valurile verzi de grâie legănându-se pe lanuri,
Mările ţărmuitoare şi cetăţi lângă limanuri,
Toate se întind nainte-i... ca pe-un uriaş covor,
Vede ţară lângă ţară şi popor lângă popor -
Ca prin neguri alburie se strevăd şi se prefac
În întinsă-mpărăţie sub o umbră de copac.

Vulturii porniţi la ceruri pân' la ramuri nu ajung;
Dar un vânt de biruinţă se porneşte îndelung
Şi loveşte rânduri, rânduri în frunzişul sunător,
Strigăte de-Allah! Allahu! se aud pe sus prin nori,
Zgomotul creştea ca marea turburată şi înaltă,
Urlete de bătălie s-alungau dupăolaltă,
Însă frunzele-ascuţite se îndoaie după vânt
Şi deasupra Romei nouă se înclină la pământ.

Se cutremură sultanul... se deşteaptă... şi pe cer
Vede luna cum pluteşte peste plaiul Eschişer.
Şi priveşte trist la casa şeihului Edebali;
După gratii de fereastră o copilă el zări
Ce-i zâmbeşte, mlădioasă ca o creangă de alun;
E a şeihului copilă, e frumoasa Malcatun.
Atunci el pricepe visul că-i trimis de la profet,
Că pe-o clipă se-nălţase chiar în rai la Mohamet,
Că din dragostea-i lumească un imperiu se va naşte,
Ai căruia ani şi margini numai cerul le cunoaşte.

Visul său se-nfiripează şi se-ntinde vultureşte,
An cu an împărăţia tot mai largă se sporeşte,
Iară flamura cea verde se înalţă an cu an,
Neam cu neam urmându-i zborul şi sultan după sultan.
Astfel ţară după ţară drum de glorie-i deschid...
Pân-în Dunăre ajunge furtunosul Baiazid...

La un semn, un ţărm de altul, legând vas de vas, se leagă
Şi în sunet de fanfare trece oastea lui întreagă;
Ieniceri, copii de suflet ai lui Allah şi spahii
Vin de-ntunecă pământul la Rovine în câmpii;
Răspândindu-se în roiuri, întind corturile mari...
Numa-n zarea depărtată sună codrul de stejari.

Iată vine-un sol de pace c-o năframă-n vârf de băţ.
Baiazid, privind la dânsul, îl întreabă cu dispreţ:
- Ce vrei tu?
- Noi? Bună pace! Şi de n-o fi cu bănat,
Domnul nostru-ar vrea să vază pe măritul împărat.

La un semn deschisă-i calea şi s-apropie de cort
Un bătrân atât de simplu, după vorbă, după port.
- Tu eşti Mircea?
- Da-mpărate!
- Am venit să mi te-nchini,
De nu, schimb a ta coroană într-o ramură de spini.
- Orice gând ai, împărate, şi oricum vei fi sosit,
Cât suntem încă pe pace, eu îţi zic: Bine-ai venit!
Despre partea închinării însă, Doamne, să ne ierţi;
Dar acu vei vrea cu oaste şi război ca să ne cerţi,
Ori vei vrea să faci întoarsă de pe-acuma a ta cale,
Să ne dai un semn şi nouă de mila Măriei tale...
De-o fi una, de-o fi alta... Ce e scris şi pentru noi,
Bucuroşi le-om duce toate, de e pace, de-i război.
- Cum? Când lumea mi-e deschisă, a privi gândeşti că pot
Ca întreg Aliotmanul să se-mpiedice de-un ciot?
O, tu nici visezi, bătrâne, câţi în cale mi s-au pus!
Toată floarea cea vestită a întregului Apus,
Tot ce stă în umbra crucii, împăraţi şi regi s-adună
Să dea piept cu uraganul ridicat de semilună.
S-a-mbrăcat în zale lucii cavalerii de la Malta,
Papa cu-a lui trei coroane, puse una peste alta,
Fulgerele adunat-au contra fulgerului care
În turbarea-i furtunoasă a cuprins pământ şi mare.
N-au avut decât cu ochiul ori cu mâna semn a face,
Şi Apusul îşi împinse toate neamurile-ncoace;
Pentru-a crucii biruinţă se mişcară râuri-râuri,
Ori din codri răscolite, ori stârnite din pustiuri;
Zguduind din pace-adâncă ale lumii începuturi,
Înnegrind tot orizontul cu-a lor zeci de mii de scuturi,
Se mişcau îngrozitoare ca păduri de lănci şi săbii,
Tremura înspăimântată marea de-ale lor corăbii!...
La Nicopole văzut-ai câte tabere s-au strâns
Ca să steie înainte-mi ca şi zidul neînvins.
Când văzui a lor mulţime, câtă frunză, câtă iarbă,
Cu o ură ne'mpăcată mi-am şoptit atunci în barbă,
Am jurat ca peste dânşii să trec falnic, fără păs,
Din pristolul de la Roma să dau calului ovăs...
Şi de crunta-mi vijelie tu te aperi c-un toiag?
Şi, purtat de biruinţă, să mă-mpiedec de-un moşneag?
- De-un moşneag, da, împărate, căci moşneagul ce priveşti
Nu e om de rând, el este domnul Ţării Româneşti.
Eu nu ţi-aş dori vrodată să ajungi să ne cunoşti,
Nici ca Dunărea să-nece spumegând a tale oşti.
După vremuri mulţi veniră, începând cu acel oaspe,
Ce din vechi se pomeneşte, cu Dariu a lui Istaspe;
Mulţi durară, după vremuri, peste Dunăre vrun pod,
De-au trecut cu spaima lumii şi mulţime de norod;
Împăraţi pe care lumea nu putea să-i mai încapă
Au venit şi-n ţara noastră de-au cerut pământ şi apă -
Şi nu voi ca să mă laud, nici că voi să te-nspăimânt,
Cum veniră, se făcură toţi o apă ş-un pământ.
Te făleşti că înainte-ţi răsturnat-ai valvârtej
Oştile leite-n zale de-mpăraţi şi de viteji?
Tu te lauzi că Apusul înainte ţi s-a pus?...
Ce-i mâna pe ei în luptă, ce-au voit acel Apus?
Laurii voiau să-i smulgă de pe funtea ta de fier,
A credinţei biruinţă căta orice cavaler.
Eu? Îmi apăr sărăcia şi nevoile şi neamul...
Şi de-aceea tot ce mişcă-n ţara asta, râul, ramul,
Mi-e prieten numai mie, iară ţie duşman este,
Duşmănit vei fi de toate, făr-a prinde chiar de veste;
N-avem oşti, dară iubirea de moşie e un zid
Care nu se-nfiorează de-a ta faimă, Baiazid!

Şi abia plecă bătrânul... Ce mai freamăt, ce mai zbucium!
Codrul clocoti de zgomot şi de arme şi de bucium,
Iar la poala lui cea verde mii de capete pletoase,
Mii de coifuri lucitoare ies din umbra-ntunecoasă;
Călăreţii umplu câmpul şi roiesc după un semn
Şi în caii lor sălbatici bat cu scările de lemn,
Pe copite iau în fugă faţa negrului pământ,
Lănci scânteie lungi în soare, arcuri se întind în vânt,
Şi ca nouri de aramă şi ca ropotul de grindeni,
Orizontu-ntunecându-l, vin săgeţi de pretutindeni,
Vâjâind ca vijelia şi ca plesnetul de ploaie...
Urlă câmpul şi de tropot şi de strigăt de bătaie.
În zadar striga-mpăratul ca şi leul în turbare,
Umbra morţii se întinde tot mai mare şi mai mare;
În zadar flamura verde o ridică înspre oaste,
Căci cuprinsă-i de pieire şi în faţă şi în coaste,
Căci se clatină rărite şiruri lungi de bătălie;
Cad asabii ca şi pâlcuri risipite pe câmpie,
În genunchi cădeau pedestri, colo caii se răstoarnă,
Când săgeţile în valuri, care şuieră, se toarnă
Şi, lovind în faţă,-n spate, ca şi crivăţul şi gerul,
Pe pământ lor li se pare că se năruie tot cerul...
Mircea însuşi mână-n luptă vijelia-ngrozitoare,
Care vine, vine, vine, calcă totul în picioare;
Durduind soseau călării ca un zid înalt de suliţi,
Printre cetele păgâne trec rupându-şi large uliţi;
Risipite se-mprăştie a duşmanilor şiraguri,
Şi gonind biruitoare tot veneau a ţării steaguri,
Ca potop ce prăpădeşte, ca o mare turburată -
Peste-un ceas păgânătatea e ca pleava vânturată.
Acea grindin-oţelită înspre Dunăre o mână,
Iar în urma lor se-ntinde falnic armia română.

Pe când oastea se aşează, iată soarele apune,
Voind creştetele nalte ale ţării să-ncunune
Cu un nimb de biruinţă; fulger lung încremenit
Mărgineşte munţii negri în întregul asfinţit,
Pân' ce izvorăsc din veacuri stele una câte una
Şi din neguri, dintre codri, tremurând s-arată luna:
Doamna mărilor ş-a nopţii varsă linişte şi somn.
Lângă cortu-i, unul dintre fiii falnicului domn
Sta zâmbind de-o amintire, pe genunchi scriind o carte,
S-o trimiţă dragei sale, de la Argeş mai departe:
„De din vale de Rovine
Grăim, Doamnă, către Tine,
Nu din gură, ci din carte,
Că ne eşti aşa departe.
Te-am ruga, mări, ruga
Să-mi trimiţi prin cineva
Ce-i mai mândru-n valea Ta:
Codrul cu poienele,
Ochii cu sprâncenele;
Că şi eu trimite-voi
Ce-i mai mândru pe la noi:
Oastea mea cu flamurile,
Codrul şi cu ramurile,
Coiful nalt cu penele,
Ochii cu sprâncenele.
Şi să ştii că-s sănătos,
Că, mulţămind lui Cristos,
Te sărut, Doamnă, frumos."

. . . .

De-aşa vremi se-nvredniciră cronicarii şi rapsozii;
Veacul nostru ni-l umplură saltimbancii şi irozii...
În izvoadele bătrâne pe eroi mai pot să caut;
Au cu lira visătoare ori cu sunete de flaut
Poţi să-ntâmpini patrioţii ce-au venit de-atunci încolo?
Înaintea acestora tu ascunde-te, Apollo!
O, eroi! care-n trecutul de măriri vă adumbriseţi,
Aţi ajuns acum de modă de vă scot din letopiseţ,
Şi cu voi drapându-şi nula, vă citează toţi nerozii,
Mestecând veacul de aur în noroiul greu al prozii.
Rămâneţi în umbră sfântă, Basarabi şi voi Muşatini,
Descălecători de ţară, dătători de legi şi datini,
Ce cu plugul şi cu spada aţi întins moşia voastră
De la munte pân' la mare şi la Dunărea albastră.

Au prezentul nu ni-i mare? N-o să-mi dea ce o să cer?
N-o să aflu într-ai noştri vre un falnic juvaer?
Au la Sybaris nu suntem lângă capiştea spoielii?
Nu se nasc glorii pe stradă şi la uşa cafenelii,
N-avem oameni ce se luptă cu retoricele suliţi
În aplauzele grele a canaliei de uliţi,
Panglicari în ale ţării, care joacă ca pe funii,
Măşti cu toate de renume din comedia minciunii?
Au de patrie, virtute, nu vorbeşte liberalul,
De ai crede că viaţa-i e curată ca cristalul?
Nici visezi că înainte-ţi stă un stâlp de cafenele,
Ce îşi râde de-aste vorbe îngânându-le pe ele.
Vezi colo pe uriciunea fără suflet, fără cuget,
Cu privirea-mpăroşată şi la fălci umflat şi buget,
Negru, cocoşat şi lacom, un izvor de şiretlicuri,
La tovarăşii săi spune veninoasele-i nimicuri;
Toţi pe buze-având virtute, iar în ei monedă calpă,
Chintesenţă de mizerii de la creştet până-n talpă.
Şi deasupra tuturora, oastea să şi-o recunoască,
Îşi aruncă pocitura bulbucaţii ochi de broască...
Dintr-aceştia ţara noastră îşi alege astăzi solii!
Oameni vrednici ca să şază în zidirea sfintei Golii,
În cămeşi cu mâneci lunge şi pe capete scufie,
Ne fac legi şi ne pun biruri, ne vorbesc filosofie.
Patrioţii! Virtuoşii, ctitori de aşezăminte,
Unde spumegă desfrâul în mişcări şi în cuvinte,
Cu evlavie de vulpe, ca în strane, şed pe locuri
Şi aplaudă frenetic schime, cântece şi jocuri...
Şi apoi în sfatul ţării se adun să se admire
Bulgăroi cu ceafa groasă, grecotei cu nas subţire;
Toate mutrele acestea sunt pretinse de roman,
Toată greco-bulgărimea e nepoata lui Traian!
Spuma asta-nveninată, astă plebe, ăst gunoi
Să ajung-a fi stăpână şi pe ţară şi pe noi!
Tot ce-n ţările vecine e smintit şi stârpitură,
Tot ce-i însemnat cu pata putrejunii de natură,
Tot ce e perfid şi lacom, tot Fanarul, toţi iloţii,
Toţi se scurseră aicea şi formează patrioţii,
Încât fonfii şi flecarii, găgăuţii şi guşaţii,
Bâlbâiţi cu gura strâmbă sunt stăpânii astei naţii!

Voi sunteţi urmaşii Romei? Nişte răi şi nişte fameni!
I-e ruşine omenirii să vă zică vouă oameni!
Şi această ciumă-n lume şi aceste creaturi
Nici ruşine n-au să ieie în smintitele lor guri
Gloria neamului nostru spre-a o face de ocară,
Îndrăznesc ca să rostească pân' şi numele tău... ţară!

La Paris, în lupanare de cinismu şi de lene,
Cu femeile-i pierdute şi-n orgiile-i obscene,
Acolo v-aţi pus averea, tinereţele la stos...
Ce a scos din voi Apusul, când nimic nu e de scos?

Ne-aţi venit apoi, drept minte o sticluţă de pomadă,
Cu monoclu-n ochi, drept armă beţişor de promenadă,
Vestejiţi fără de vreme, dar cu creieri de copil,
Drept ştiinţ-având în minte vre un vals de Bal-Mabil,
Iar în schimb cu-averea toată vrun papuc de curtezană...
O, te-admir, progenitură de origine romană!

Şi acum priviţi cu spaimă faţa noastră sceptic-rece,
Vă miraţi cum de minciuna astăzi nu vi se mai trece?
Când vedem că toţi aceia care vorbe mari aruncă
Numai banul îl vânează şi câştigul fără muncă,
Azi, când fraza lustruită nu ne poate înşela,
Astăzi alţii sunt de vină, domnii mei, nu este-aşa?
Prea v-aţi atâtat arama sfâşiind această ţară,
Prea făcurăţi neamul nostru de ruşine şi ocară,
Prea v-aţi bătut joc de limbă, de străbuni şi obicei,
Ca să nu s-arate-odată ce sunteţi - nişte mişei!
Da, câştigul fără muncă, iată singura pornire;
Virtutea? e-o nerozie; Geniul? o nefericire.

Dar lăsaţi măcar strămoşii ca să doarmă-n colb de cronici;
Din trecutul de mărire v-ar privi cel mult ironici.
Cum nu vii tu, Ţepeş doamne, ca punând mâna pe ei,
Să-i împarţi în două cete: în smintiţi şi în mişei,
Şi în două temniţi large cu de-a sila să-i aduni,
Să dai foc la puşcărie şi la casa de nebuni!

MIHAIL EMINESCU

„Sub comanda“ primarului Gheorghe Stancu Ansamblul „Doina Bascovului“ a obţinut nu „un succes“, ci „un triumf“ al satului românesc argeşean

Iniţial, ştiind că Ansamblul „Doina Bascovului“ din comuna Bascov, judeţul Argeş a intrat în finală, am avut o strângere de inimă vizionând numărul important de ansambluri, care au reprezentat „satul românesc tradiţional“. De asemeni, fiind o persoană mai nostalgică, mi-a venit în minte ceea ce mulţi ani, înainte de evenimentele din 1989, se desfăşura în interiorul satului românesc, în toate domeniile de activitate sub denumirea „Cântarea României“. Tot aşa de sincer am fost plăcut impresionat când un post de televiziune care are şi foarte multe „elemente de subcultură“ a încercat şi a reuşit să aducă în actualitate, din nou, satul românesc, de această dată nu prin „Cântarea României“ ci prin ceea ce s-a chemat „Duelul Ansamblurilor“. Că acest duel a fost dedicat satului românesc, cu atât mai onorabil este pentru „realizatorul Măruţă“.

Dacă ar fi să dăm o notă atât ideii de realizare a acestui notabil spectacol, dar şi primăriilor care din bugetul sărac al satului românesc, au reuşit să transforme acest eveniment într-un eveniment excepţional de promovare a culturii şi tradiţiilor milenare ale satului românesc. Acesta nu va muri niciodată, indiferent câte presiuni se fac asupra lui, printr-o aşa-zisă modernizare impusă de „o europenizare forţată“, transformată în „globalizare forţată“ impusă cu precădere doar României şi Republicii Moldova. Este posibil ca cineva din conducerea importantă a Uniunii Europene să aibă un interes „să pună laba“ (a se citi mâna) pe suveranitatea Statului Român la care anul acesta, la 1 Decembrie 2018 se împlinesc 100 de ani.

Cine sunt aceştia, în paginile ziarului, i-am nominalizat în nenumărate rânduri începând cu alegerile din 2014 când în condiţiile în care „stânga românească“ avea un avans de 2 milioane de voturi pentru ca după doar două săptămâni, la alegeri să obţină mai puţin de un milion de voturi. Sigur că nu facem din „Duelul Ansamblurilor“ un eveniment politic. Numai că vrem să atragem atenţia asupra presiunilor făcute asupra satului românesc tradiţional şi doar prin trei proiecte considerate importante pentru satul românesc: canalizare, apă, gaze.

În acest context, trebuie să facem precizarea că ideea de transformare a satului în oraş este o idee care a aparţinut lui Lenin şi Stalin încă din 1917, adică acum peste 100 de ani. Şi satul românesc are nevoie de modernizări esenţiale: apă, gaze, lumină şi canalizare. Numai că aceste elemente esenţiale ale traiului de zi cu zi nu trebuie să contribuie la distrugerea valorilor milenare ale satului românesc. Cei care doresc să locuiască în oraşe mai mici sau mai mari este dreptul lor, dar să lăsăm satul românesc nealterat, cu religiile existente, cu tradiţiile existente care la noi, la români, reprezintă existenţa milenară a vieţii şi bogăţiei culturale moştenite de dincolo de Decebal.

Am ţinut neapărat să prezentăm succint motivele pentru care actuala conducere a statului care în prezent s-a transformat într-o luptă „fără de principii“ între stânga majoritară şi dreapta minoritară. Facem precizarea că Partidul Naţional Liberal nu se poate identifica cu mişcarea de dreapta impusă de la Bruxelles datorită unor interese de „deznaţionalizare“ a populaţiei româneşti în proporţie de 85% prin, cum spune proverbul „momele“, cu precădere către tânăra generaţie care şi-a uitat „vatra“ unde s-au născut. Brătienii s-au născut români, au dorit să moară şi să se îngroape în Argeş la Vila lor Florica. De aceea este de neînţeles modul agresiv prin care actualul stat nu ia niciun fel de măsură pentru oprirea „imigraţiei“ străină poporului român. Acest lucru a fost propriu doar unei părţi a populaţiei româneşti din Ardeal către începutul secolului XIX datorită nedreptăţilor Imperiului Austro-Ungar, i-a determinat să emigreze la începutul secolului în „noua Americă“ construită la sfârşitul secolului XVII.

Este evident filmul românesc la mijlocul deceniului VIII intitulat „Aurul, petrolul şi ardelenii“ sau ceva apropiat de care generaţia actuală de copii şi tineri probabil nici nu au auzit. Acum cinematografia românească nu mai produce filme despre tradiţiile glorioase ale neamului românesc, de jertfele plătite tribut în cei peste 2000 de ani de existenţă a naţiunii. În prezent, aşa-zisa „clasă luminată“ ar fi trebuit să reprezinte „iluminismul şcolii ardelene“ care a contribuit esenţial la deşteptarea conştiinţe naţionale, a unirii de neam şi de teritorii. Acum Ardealul dă mişcări culturale şi naţionale împotriva „firii românului“. Un Boc, un un parlamentar de Aarad care reprezintă aşa-zisul partid liberal, sau un Ludovic Orban care doar se crede un român „luminat“, el fiind doar un biet politician care ţine în mână o lampă stinsă a unei ideologii liberale de care s-ar cutremura în mormânt urmaşii Brătienilor de la Vila Florica.

Prin mişcarea începută de Măruţă la PRO TV putem trage concluzia cu privire la necesitatea sprijinirii satului românesc tradiţional fără nicio rezervă de către Parlamentul românesc care este, aşa cum spune legea fundamentală a Statului Român, la art. 61, „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român, şi unica autoritate legiuitoare a ţării“. Sigur că cei care se mai consideră liberali se vor ruşina în faţa memoriei Brătienilor care au fost iniţiatorii şi sprijinitorii declanşării primului război mondial care l-a avut în frunte pe Regele Ferdinand, un neamţ autentic, aşa cum erau nemţii autentici.

Sigur este faptul că acest lucru ar trebui să fie cunoscut şi de Preşedintele Klaus Iohannis, care, cu regret, trebuie să spunem, aşa cum se precipitează ultimele evenimente politice, că îşi depăşeşte atribuţiunile grav, prevăzute la art.80 - Rolul Preşedintelui. N-aş fi dorit ca satul românesc, care atâta nevoie de sprijin să fie implicat într-o dispută politică între trei instituţii fundamentale ale statului, reprezentate de justiţie, Guvern şi Parlament.

Satul românesc trebuie să se ridice deasupra disputelor politice ca urmare a luptei de supravieţuire a stângii româneşti împotriva dreptei europene. Aceasta, prin cancelarul Angela Merkel vrea „totul“ (toată România), de la economie la suveranitate, sau „nimic“. Poporul român, în proporţie de 80%, care doresc să trăiască pe plaiurile mioritice, „cântate“ în „Duelul Ansamblurilor“ nu va accepta niciodată „dominaţia iohanistă“. Pentru că domnul Preşedinte Klaus Iohannis a fost instalat în fruntea statului în primul rând de unele interese meschine ale unor politicieni care acum se plâng de puşcărie. C um este posibil ca într-o ţară în care o minoritate de

câteva zeci de mii de cetăţeni să dea un preşedinte ai cărui părinţi nu au dorit să trăiască probabil niciodată pe teritoriul acestei ţări şi să aleagă în fruntea sa un etnic german bazându-se pe prevederile legii fundamentale - Constituţia, respectiv dreptul de a fi ales. Noi spunem DA, dreptul de a fi ales de o majoritate conştientă ce alege. România nu este America, născută acum 300 de ani datorită forţei pistolului şi dibăciei trăgătorului.

România actuală este România satului românesc, cu bunele şi cu relele sale, cu tradiţiile sale milenare reprezentată de cele două sărbători religioase: Paştele şi Crăciunul şi cu altele zeci dau sute de sărbători ale numelui, inexistente într-o altă ţară din Europa, chiar dacă aceasta este ortodoxă.

„Duelul Ansamblurilor" se înscrie pe traiectoria articolului 1 din Constituţie ca o necesitate privind „statul naţional, suveran şi independent"

Cum oare ar fi statul național român fără inițiativa primarului Gheorghe Stancu de a susține „mişcarea lui Măruță" privind competiția națională „Duelul Ansamblurilor"?

Gheorghe Stancu, alături de viceprimarul Nedelea, de directoarea Casei de Cultură Lorena Toma, sprijinită necondiționat de Consiliul Local Bascov, şi unii dintre ei făcând parte din stânga românească şi chiar din dreapta luminată din politica românească. Aceştia şi-au dat seama de importanța acestei mişcări a tinerilor din România care după „Duelul Ansamblurilor" tot mai mulți vor dori să locuiască în „satul românesc", unde, aşa cum spunea un poet „în satul românesc s-a născut veşnicia națiunii române". Că aşa stau lucrurile este dovedit de faptul că pe scena televiziunii PRO TV, sub bagheta lui Măruță, la data trecută la începutul materialului, în finală au ajuns trei ansambluri, iar lucrul cel mai important pentru întreaga Românie îl reprezintă participarea în finală a două ansambluri. Aceste două ansambluri sunt din Argeşul milenar de care conducerea statului, a Parlamentului nu ține cont, sau, cum spune românul, „argeşenii, deşi ei sunt cei care au pus temelia statului românesc" sunt neglijați la nivelul cel mai important al conducerii. Deşi la Curtea de Argeş se află relicvele întemeietoriilor statului. De aceea credem că una dintre măsurile cele mai importante pentru întregirea națiunii ar fi aceea ca la Mănăstirea Curtea de Argeş să se constituie un mormânt şi pentru Decebal.

Premiul III, respectiv medalia de bronz a fost obținută de un ansamblu din com. Priboieni, jud. Argeş, la doar 20 km, în apropiere de com. Bascov.

Premiul II, sau medalia de argint, a fost obținut, spre cinstea lor, de o comună din Nordul Transilvaniei, comună în care românii s-au luptat de sute de ani împotriva stăpânitorilor.

Aşa cum a prezentat statistica, domnul Măruță, în această seară glorioasă a satului românesc şi-au dat votul din toată România cca. 120.000 de votanți. Dintre aceştia jumătate, respectiv 60.000 de voturi au obținut Ansamblul „Doina Bascovului" din com. Bascov.

Spre gloria satului românesc trebuie să-i nominalizăm şi pe celelalte două ansambluri care au ajuns pe treapta cea mai înaltă a culturii satului românesc. Aceste ansambluri au fost: „Doina Cârcinovului", Aansamblul „Zestrea Budureşti" din Bihor şi bineînțeles în frunte s-a aflat „Doina Bascovului".

Fie ca izbânda satului românesc asupra culturii româneşti, nesprijinit de niciun fel de miniştrii culturii care au fost conduşi timp de peste 12 ani de către miniştrii culturii ai mionorității maghiare. Şi totuşi cultura românească a învins definitiv şi bineînțeles irevocabil.

CANDELA SFÂNTĂ DE LA COZIA

Consider aceste momente ale începutului de an 2018, pline de meditație şi recunoştință, pentru înaintaşii nostri, demni de toată lauda.

Acum, mai mult ca niciodată, istoria ne vorbeşte prin faptele sale. Da, în acest an sărbătorim 100 de ani de la MAREA UNIRE, când se Înfăptuieşte UNIREA TRANSILVANIEI cu ROMÂNIA, BUCOVINA şi BASARABIA, 159 de ani de la UNIREA cea MICĂ a lui ALEXANDRU IOAN CUZA, iar la Mânăstirea COZIA s-au sărbătorit cu mare fast cei 600 de ani care s-au scurs de când MIRCEA cel BĂTRÂN îşi doarme somnul de veci lângă apele Oltului, în împărăția DOMNULUI.

Voi insista asupra evenimentelor de la Cozia, care s-au petrecut Duminică - 21 Ianuarie 2018, unde au participat sute de oameni din toată țara. Slujba a fost ținută de IPS Râmnicului, Vârsanufie Gogescu, alături de un sobor de preoți. Asociația Culturală ,,ROVINE"- Țuțuleşti (Com. Suseni), Argeş a fost prezentă la eveniment.

Această ,,Candelă Sfântă'' de la COZIA - Domn al Țării Româneşti - 1386 - 1418, cel care a însemnat şi PITEŞTIUL pe hartă - acum 630 de ani (1388) - MIRCEA cel BĂTRÂN , a urmărit apărarea independenței țării în fața primejdiei otmane de la acea vreme. A fost primul domnitor al Cetății de Scaun - Târgovişte, a susținut dezvoltarea economică a țării prin amplificarea comerțului prin drumurile comerciale ale CÂMPULUNGULUI şi Braşovului, a intensificat exploatarea mineritului şi nu numai.

Despre faptele sale, istoria şi literatura au vorbit şi vorbesc mereu pentru că merită. Poetul şi fabulistul român GRIGORE ALEXANDRESCU în urma unei vizite la Mânăstirea COZIA, publică în 1844, poezia „UMBRA LUI MIRCEA la COZIA". Iată ce frumos îl vede poetul:

....

,, Este el cum îl arată sabia lui şi armura,
Cavaler de ai credinței, sau al Tibrului stăpân,
Traian, cinste a Romei ce se luptă cu natura?
Uriaş e al Daciei, sau e Mircea cel Bătrân?
Mircea! Îmi răspunde dealul; Mircea! Oltul repetează.
Acest sunet, acest nume valurile-l priimesc,
Unul altuia îl spune: Dunărea se-nştiințează,
Şi-ale ei spumate unde către mare îl pornesc.
Sărutare, umbră veche! Priimeşte-nchinăciune
De la fiii României care tu o ai cinstit:
Noi venim mirarea noastră la mormântu-ți a depune;
Veacurile ce-nghit neamuri al tău nume l-au hrăpit.''

....

Căt de frumos descrie poetul curajul domnitorului împletit cu minunata noastră natură. Nu pot să închei acest articol, fără să amintesc de Titanul poeziei româneşti şi nu numai - MIHAI EMINESCU şi SCRISOAREA III – (1881).

....

,,La un semn, un țărm de altul, legând vas de vas, se leagă
Şi în sunet de fanfare trece oastea lui întreagă;
Ieniceri, copii de suflet al lui Allah şi spahii
Vin de-ntunecă pământul la Rovine în câmpii;
Răspândindu-se în roiuri întind corturile mari...
Numa-n zarea depărtată sună codrul de stejari.''

....

,,- Orice gând ai, împărate, şi oricum vei fi sosit,
Cât suntem încă pe pace, eu îți zic: Bine-ai venit!''

……………….

Numai cine nu vrea nu recunoaşte că pe acest pământ au fost numai OAMENI demni şi mândri de faptele lor.

Ruinele de la ROVINE, COZIA sau de unde vreți dumneavoastră, sunt construcții glorioase, sortite dăinuirii eterne. EROII nației noastre, fantomele lor, ne vor însoți veşnic în drumurile noaste prin timp.

Cu dragoste eternă pentru Eroii neamului românesc, Nuşa Cantemir.

NUŞA CANTEMIR

DNA NU ESTE AL VOSTRU! NU ESTE AL NOSTRU! CI AL GENERAŢIILOR CARE VOR VENI SĂ FACĂ DREPTATE CU LEGEA NU CU „BÂTA“!

În atenţia cititorilor „cu carte şi fără de carte“

În cele 6 pagini de la începutul ziarului alocate de ziarul Reflector Argeşean celui mai important subiect dezbătut de cea de-a treia putere în stat, Justiția. Am preluat integral importantul raport prezentat de ministrul justiției, domnul profesor universitar doctor Tudorel Toader, un eminent teoretician în domeniul justiției româneşti şi nu numai. Pentru ca ciititorii să nu mai fie dezinformați de mişcările „stradale“ din marile oraşe printre care şi România, începem materialul de față ca o continuare a raportului prezentat de persoana îndreptățită constituțional conform art.131 din legea fudnamentală, care este ministrul justiției. În acest context, prezentăm „ad-literam“ prevederile constituționale.

Art.131- (1) În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societăţii şi apără ordinea de drept, precum şi drepturile şi libertăţile fundamentale

Art.132 - (1) Procurorii îşi desfăşoară activitatea potrivit principiului legalităţii, al imparţialităţii şi al controlului ierarhic, sub autoritatea Ministerului Justiţiei

Aşa cum spuneam în primul subtitlu, prezentăm în continuare

„Capitolul III“

„Concluziile Ministrului justiției privind activitatea Direcției Naționale Anticorupție“

„*DNA trebuie să continue să funcționeze în mod legal. DNA nu se identifică cu procurorul şef al acesteia*, ale cărei acțiuni, în cursul ultimului an, au demonstrat că pot pune în pericol chiar instituția pe care o conduce, prin excesul de autoritate, comportamentul discreționar, sfidarea autorității Parlamentului, a rolului şi competențelor Guvernului, contestarea deciziilor Curții Constituționale şi a autorității acesteia. *„Numai respectul reciproc poate duce la stabilirea unor practici mutual acceptate, care sunt în conformitate cu patrimoniul constituțional european şi care permit unei țări să evite şi să depăşească crizele cu seninătate“,* a reținut Comisia de la Veneția. Or, conduita procurorului şef DNA a fost şi este creatoarea unei crize fără precedent în istoria recentă a acestei țări, care a făcut din România, în mod fals, ținta unor îngrijorări, acte, fapte, declarații, reacții instituționale, la nivel național, european, internațional, cu efecte în plan economic şi social. Procurorul şef DNA s-a folosit de buna-credință a reprezentanților forurilor internaționale, a cetățenilor acestei țări, răspândind în spațiul public informații fără niciun suport real, legal, constituțional. Şi-a creat o imagine de erou al luptei anticorupție pe acest fundament al bunei-credințe, şi al lipsei de informare. Această situație nu poate continua întrucât vorbim, deja, de interesele naționale şi protejarea acestora, iar orice autoritate publică ce o va tolera în continuare, îşi va asuma acțiunile desfăşurate în detrimentul interesului național. Ca orice alt procuror, şi procurorul şef trebuie să rămână în matca lui constituțională, să îşi exercite prerogativele funcției cu bună-credință, cunoscând şi respectând legea, cunoscând şi respectând Constituția.

Atât prevenirea cât şi combaterea corupției trebuie să continue, însă în conformitate cu statul de drept. Statul de drept este statul în care acțiunea fiecărei autorități publice este reglementată prin lege, şi se supune legii, în spiritul valorilor democratice şi al respectării drepturilor omului. Nimeni nu este mai presus de lege. Lucrurile bune nu le justifică pe cele rele. Trebuie să dezvoltăm ceea ce este bun şi să eliminam ceea ce este rău. Potrivit Comisiei de la Veneția „un exercițiu al puterii care conduce la abuzuri iraționale sau nerezonabile, deciziile opresive încalcă statul de drept. Este contrară statului de drept exercitarea discreționară a puterii“. Toate elementele prezentate susțin cu prisosință că procurorul şef DNA, Laura Codruța Kovesi, prin toate faptele aici reținute, şi-a exercitat şi îşi exercită în mod discreționar funcția, deturnând activitatea de combatere a corupției şi instituția DNA de la rolul său constituțional şi legal. Pentru aceste acte şi fapte, de netolerat într-un stat de drept, în temeiul prevederilor art.54 alin.(4) coroborat cu art. 51 alin.(2) lit. b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor şi procurorilor, declanşez procedura de revocarea din funcție a procurorului şef DNA, Laura Codruța Kovesi.“

REDACŢIA REFLECTOR ARGEŞEAN
Str. Târgul din Vale nr. 23, Piteşti, ARGEŞ (în localul cooperaţiei)
- Mobil: 0748 439 276 - 0733 390 136
- Tel.: 0348 - 401 072
- Fax: 0348 - 401 938
- E-mail: reflector_argesean@yahoo.com

Tiparit la S.C. Argeşul liber S.A.

30 de ani de muncă pentru dezinformarea românilor a postului Europa Liberă

Originile războiului româno-român - oglindite într-un rechizitoriu al unui procuror nedrept „născut prea devreme“

A apărut, pe diverse reţele de socializare, Rechizitoriul evenimentelor din iunie 1990. O nimica toată de 1979 pagini. Aşa cum aţi citit: 1979 pagini în ale căror concluzii călăul este martir, iar victima inculpat.

RECHIZITORIUL, finalizat la 12.06.2017, este opera unui colectiv format din general – locotenent magistrat Ion ALEXANDRU, procuror militar şef adjunct al Secţiei Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, colonel magistrat Virgiliu Marian ISTRATE, colonel magistrat Iulian DINU, colonel magistrat Marian VĂETIŞI, locotenent colonel magistrat Dan Mihail MITRĂNESCU, procurori militari la Secţia Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie; **cauza**: actele de urmărire penală din dosarul nr.47/P/2014.

Inculpaţi: Iliescu Ion, Roman Petre, Voiculescu Voican-Gelu, Dumitru Nicolae, Măgureanu Virgil, Florescu Mugurel, Dumitrescu Emil (Cico), Ionescu Cazemir, Cozma Miron, Dobrinoiu Vasile, Peter Petre, Ghinescu Alexandru.

Suspecţi: Diamandescu Corneliu, Dobre Gheorghe, Cămărăşescu Nicolae, Temelescu Viorel, Miclăuş Nicolae, Bariţ Petru, Marchiş Gheorghe, Bondoc Titu, Varga Csaba, Iliescu Constantin, Soltănel Gheorghe, Stănculescu Victor-Atanase, Nădejde Alexandru, Atomulesei Vasile, Gherman Petru, Constantin Vasile, Costea Dumitru.

Deşi i-am promis directorului acestui hebdomadar că voi fii scurt şi cât mai concis, n-am putut trece cu uşurinţă peste cele 1979 de pagini fără să reţin pentru dumneavoastră şi câteva elemente de detaliu, chit că asta a însemnat încălcarea cuvântului dat. Prin urmare,

Obiectul cauzei - „Revoluţia română şi-a devorat eroii“

Faptele ce fac obiectul cauzei penale a Rechizitoriului în discuţie au fost, declară autorii, comise în luna iunie 1990 (zilele de 13-15), într-o perioadă de profunde transformări ale vieţii sociale, dar mai ales ale vieţii politice. Evenimentul a rămas în conştiinţa publicului sub denumirea „Mineriada din 13-15 iunie 1990“. Limba română este singura limbă din lume în care a fost creat substantivul „mineriadă“, substantiv care, ulterior, a fost tradus în toate limbile pământului. În dimineaţa zilei de 13 iunie 1990, autorităţile statului, prin intermediul forţelor de ordine, au declanşat acţiunea de eliberare a Pieţei Universităţii din Bucureşti, ocupată fără autorizaţie şi blocând circulaţia de mai bine de două luni, de către aşazişii „opozanţi politici“ care contestau rezultatul alegerilor din data de 20 mai 1990. Urmare acţiunii, peste două sute de persoane au fost ridicate şi transportate la U.M.0575 Măgurele, unde au fost reţinute până în după amiaza aceleiaşi zile, când au fost lăsate să plece. Concomitent, s-a pătruns, (fără drept, apreciază autorii rechizitorului), în sediul Institutului de Arhitectură, (instituţie de stat, în subordinea Ministerului Educaţiei şi Învăţământului, asta neglijează domnii autori ai rechizitorului să consemneze), iar persoanele aflate în incintă, fără documente justificatoare, au fost evacuate din clădire, trei dintre ele fiind transportate în afara mun. Bucureşti, la U.M. 0575 Măgurele.

La apelul Consiliului Provizoriu de Uniune Naţională, în Piaţa Universităţii au venit muncitori de la Intreprinderea Maşini Grele Bucureşti, avându-l în frunte pe directorul acesteia.

Autorii rechizitorului, răsturnând logica, susţin că acţiunile întreprinse de autorităţile statului au generat o ripostă violentă din partea opozanţilor, astfel că au fost incendiate sediile Poliţiei Capitalei, Ministerului de Interne, Televiziunii Române şi Serviciului Român de Informaţii. Toate acestea, se pare că în vederile procurorilor erau acţiuni justificate, reacţia instituţiilor de ordine fiind cea demnă de a fi incriminată. Nu folosirea de sticle Molotov, de incendieri şi de folosire de arme albe de către numiţii „opozanţi politici“ le-a sărit în ochi anchetatorilor, ci faptul că s-a făcut uz de armă cu de către forţele de ordine, care acţionau pentru restabilirea ordinii de drept, împotriva încercării de lovitură de stat şi răsturnarea rezultatului alegerilor abia desfăşurate la 20 mai, cu numai trei săptămâni în urmă.

De fapt, anchetatorii nici nu se jenează a se pronunţa că, citez, „Prezenta cauză penală nu va analiza: - stabilirea responsabilităţilor fiecărui participant în parte,[ci] respectiv numai a persoanelor care au iniţiat acest plan menit a înlătura orice formă de opoziţie sau care au sprijinit, sub orice formă, aceste acţiuni, cunoscând că, în acest fel, le asigură realizarea scopului urmărit [care scop nu este nominalizat]; - distrugerile provocate la sediile unor instituţii publice, asociaţii, redacţii de ziare ori a altor pagube materiale, produse în patrimoniul unor persoane fizice sau juridice [urmărind a incrimina doar autorităţile statului]; - legalitatea măsurilor de arestare luate de organele de urmărire penală faţă de persoanele reţinute, în lipsa oricăror indicii privind săvârşirea vreunei infracţiuni [blocarea căilor de comunicaţie, distrugerile materiale provocate de „opozanţii politici“ nefiind în opinia lor cauze şi fapte reprobabile].

În opinia anchetatorilor, Consiliul Frontului Salvării Naţionale, ca organ al puterii de stat, trebuia să fie unul neutru politic (!) şi, sub acest principiu ar fi trebuit (probabil) să-i lase pe „oponenţii politici“ să distrugă totul în virtutea democraţiei.

Amintim stimaţilor noştri cititori că, prin Decretul-Lege nr. 8/31 decembrie 1989, publicat în Monitorul Oficial nr.9 din 31 decembrie 1989, a fost reglementată înregistrarea şi funcţionarea partidelor politice, trecându-se de la sistemul partidului unic la sistemul pluripartid. În art. 1 se preciza că: „În România este liberă constituirea partidelor politice, cu excepţia partidelor fasciste sau care propagă concepţii contrare ordinii de stat şi de drept, în România [atenţie la această prevedere, pentru că vom reveni asupra ei]. Nici o altă îngrădire, pe motiv de rasă, naţionalitate, religie, grad de cultură, sex sau convingeri politice nu poate împiedica constituirea şi funcţionarea partidelor politice“

Tot la 31 decembrie 1989, s-a constituit Grupul pentru Dialog Social (G.D.S.), „ca un grup de sine stătător, care acţionează legal, începând de astăzi, 31 decembrie 1989. El aspiră să reprezinte conştiinţa lucidă a acestei societăţi care a fost umilită şi destructurată. Vrem să contribuim la ieşirea din dezastru şi la regenerare. Grupul pentru Dialog Social este un grup independent, strict informal, care nu se subordonează niciunei grupări politice [*dar asta nu-i împiedică să aibă şi să acţioneze în virtutea unei anume orientări politice*...] şi care refuză orice colaborare cu cei care au susţinut vechiul regim. Declarăm explicit: Nu vrem să fim un centru de putere ci un centru de influenţă. Pe cont propriu fiecare membru al grupului are dreptul la propriile sale opţiuni şi orientări politice, care nu afectează însă, în niciun fel, statutul şi orientarea Grupului“ [am citat din statutul GDS].

Starea de fapt premergătoare evenimentelor incriminate - 13-15 iunie între „realitate şi vis“

În ziua de 19.01.1990, reprezentanţii sindicali ai minerilor din Valea Jiului au avut întâlniri cu Iliescu Ion - preşedintele C.F.S.N., Roman Petre - primministru şi Dicu Nicolae - ministrul minelor, iar în urma discuţiilor au fost satisfăcute toate revendicările minerilor, printre care: -stabilirea săptămânii de lucru de 5 zile; -posturi de câte 6 ore; -salariu dublu pentru zilele de sărbători legale; -36 de zile de concediu de odihnă, faţă de 30 de zile câte erau anterior, pentru muncitorii din subteran; -creşterea sporurilor pentru munca de noapte de la 15% la 20%; -plata integrală a salariului pentru zilele de spitalizare cauzate de accidente de muncă; -pensie de urmaş pentru soţiile celor decedaţi în accidente de muncă. Fără a pune în discuţie oportunitatea satisfacerii acestor revendicări, care ţine de politica adoptată în domeniu, de către reprezentanţii puterii politice, trebuie remarcat că acest fapt i-a determinat pe mineri să devină fideli celor care exercitau, la acel moment, puterea politică în stat, având credinţa că alţi reprezentanţi ai puterii nu au aceeaşi deschidere faţă de satisfacerea revendicărilor lor [supoziţie la care, după părerea profanului din mine, organele de cercetare nu au libertatea să apeleze. Ba chiar mai mult, anchetatorii împing supoziţiile pe un făgaş imaginativ socio-psihologic: „Ii s-a creat minerilor credinţa că apărarea revendicărilor obţinute îi obligă să-i apere pe cei care le-au satisfăcut aceste revendicări, iar simpla punere la îndoială a concepţiilor politice ale acestora reprezintă o ameninţare pentru însăşi clasa socială din care minerii făceau parte].

Pornind de la aceste concluzii, activitatea colectivului de anchetă devine lovită de lipsa de obiectivitate absolut necesară unei cercetări corecte, nu vi se pare?!

Toată România a participat „cu entuziasm" la evenimentele din 13-15 iunie

Revenind la evenimentele din 1990 menţionăm că, imediat după ce s-a anunţat intenţia de constituire a F.S.N. în partid politic, Corneliu Coposu l-a contactat telefonic pe Ion Iliescu şi i-a cerut să respecte pluripartitismul şi l-a anunţat că, faţă de decizia F.S.N., P.N.Ţ.-C.D. va organiza, în ziua de duminică 28 ianuarie 1990, un miting împreună cu celelalte două partide politice P.N.L. şi P.S.D.R. [observaţi câtă democraţie? Pentru „seniorul", pluripartitismul trebuia să se limiteze la doar cele trei partide!!!]. În ziua de 28 ianuarie 1990, în jurul orei 11:00, participanţii la miting au pornit de la sediul P.N.Ţ.-C.D., către sediul guvernului din Piaţa Victoriei, pe traseul Piaţa Rosetti – Piaţa Universităţii – B-dul Magheru. La acest miting au participat, alături de lideri ai P.N.Ţ.-C.D. şi domnii Călin Popescu Tăriceanu şi Dinu Patriciu, din partea P.N.L. şi Sergiu Cunescu, din partea P.S.D.R. În jurul orei 12:30 – 13:00, în faţa guvernului, care era apărat de armată, sau strâns în jur de 100.000 de oameni, care au răspuns apelului partidelor istorice de a participa la miting. La câteva minute după ce liderii partidelor politice au ajuns în faţa guvernului, Cazemir Ionescu i-a invitat în sediul guvernului, la discuţii, cu persoanele din conducerea ţării. Astfel, la aceste discuţii au fost prezenţi Corneliu Coposu, Ion Diaconescu, Liviu Petrina, Iftene Pop, Ion Raţiu, Gavrilă Copil, Dudu Ionescu şi Ion Gherasim, din partea P.N.Ţ.-C.D., Călin Popescu Tăriceanu şi Dinu Patriciu, din partea P.N.L., iar din partea P.S.D.R. au participat Sergiu Cunescu şi Constantin Avramescu. Din partea C.F.S.N. au fost prezenţi Ion Iliescu, Petre Roman, Cazemir Ionescu, Nicolae S. Dumitru, Claudiu Iordache şi Dan Iosif. Cu prilejul acestei întâlniri, Corneliu Coposu le-a spus interlocutorilor că, participanţii la miting protestează în mod democratic, că nu au intenţia să dea jos conducerea ţării şi solicită pluripartitismul [aşa cum am văzut că îl înţelegea domnia sa]. Cu acest prilej, Corneliu Coposu, l-a invitat pe Ion Iliescu să facă parte din P.N.Ţ.-C.D., oferindu-i chiar şi funcţia de preşedinte al acestui partid.

In cursul după-amiezii, piaţa din faţa Guvernului începe să fie umplută de oameni porniţi din marile întreprinderi ale capitalei şi chiar din provincie.

Pe 22 aprilie 1990, P.N.Ţ.-C.D.a organizat un miting, în Piaţa Aviatorilor. Mitingul a durat aproximativ 2 ore, în intervalul de timp 12:30-14:30. La acest miting au participat fruntaşi ai P.N.Ţ.-C.D., respectiv preşedinte partidului Corneliu Coposu, Ion Raţiu, Ion Puiu şi alţii, precum şi invitaţi din Franţa, Grecia şi Anglia care au transmis mesaje, dar şi membrii ai altor partide şi asociaţii. După încheierea mitingului, un grup numeros de „oponenţi politici" s-a deplasat în Piaţa Universităţii pe care au ocupat-o, blocând circulaţia mijloacelor de transport.

Încă din primele zile ale manifestaţiei din Piaţa Universităţii, au luat cuvântul, de la balcon, reprezentanţi ai Grupului pentru Dialog Social, grup care, prin statut, se refuza de a face politică în favoarea nunui partid anume. Lipsa de autoritate a firavei democraţii s-a dovedit molipsitoare, ea făcându-se şi azi percepută prin numeroasele blocări de spaţii şi căi de comunicare şi de circulaţie fără nicio autorizaţie legală.

În data de 27 aprilie 1990, la orele 19:00, a avut loc o conferinţă de presă, la Palatul Victoria, a preşedintelui C.P.U.N., Ion Iliescu şi a primului-ministru interimar Petre Roman, conferinţă la care au participat, atât ziarişti români, cât şi ziarişti străini. În timpul acestei conferinţe de presă, unul dintre ziarişti, făcând referire la manifestanţii din Piaţa Universităţii, a afirmat că aceştia sunt decişi să rămână în piaţă până la 20 mai 1990 – data alegerilor parlamentare şi pentru preşedintele ţării. La această remarcă, Ion Iliescu a răspuns: „Nu au decît să stea, cît îi va duce răbdarea". De asemenea, preşedintele C.P.U.N., de la acea dată, a mai susţinut că manifestanţii din Piaţa Universităţii urmăresc să obţină un statut de victimă, în caz că ar fi atacaţi de muncitori.

Au existat şi opoziţii la Piaţa Universităţii, [*din rândurile unor persoane cu funcţie de conducere în timpului regimului comunist, după aprecierea autorilor rechizitorului*], care au publicat în ziarul «Adevărul» o reacţie negativă la manifestaţie, în sensul că din cauza zgomotului studenţii nu se pot concentra în timpul cursurilor. [Având în vedere că biroul meu de lucru «scria semnatarul articolului» se află chiar spre Piaţa Universităţii şi amfiteatrul de la parter şi sălile de lucrări şi laboratoarele erau chiar cele conduse de mine, am ripostat printr-un articol publicat în „România Liberă" pe care l-am semnat alături de profesorul Dan Rădulescu-şeful Catedrei de Mineraluri, ulterior vicepreşedinte al Academiei Române şi de către Nicolae Anastasiu, astăzi academician, profesorul Teodor Neagu, membru al Academiei Române, de profesorul Ioan Măldărescu, decedat şi Iosif Drăghici, decedat"]

Andrei Gabriel Pleşu, ministru al culturii în Guvernul provizoriu Petre Roman şi membru al Grupului pentru Dialog Social, a perceput manifestaţiile ca unul care nu a fost prezent în piaţă, astfel: „Am aflat, cred că din ziare, că în Piaţa Universităţii are loc o manifestaţie. La un moment dat mi-a dat un telefon pictorul Sorin Dumitrescu care mi-a spus: «greşeşti dacă nu vii în Piaţă. Ai avea ocazia să cunoşti un mare orator în persoana domnului Dincă»[„gogoşarul"]. Mărturisesc că nu aveam o imagine clară despre manifestaţia din Piaţa Universităţii, pentru că percepeam locul acelea ca fiind foarte amestecat, erau cel puţin trei categorii de oameni în Piaţa Universităţii. Erau oameni de bună credinţă, majoritatea tineri, care voiau o reformă mai rapidă şi mai radicală a vieţii politice şi mai pronunţat anticomunistă. A doua categorie erau oameni care erau frustraţi sufleteşte că nu avuseseră o voce critică înainte de 1989 şi acum aveau ocazia să aibă o voce critică fără riscuri prea mari. Era şi o a treia categorie foarte suspectă, din punctul meu de vedere. Cea de-a treia categorie de oameni din Piaţa Universităţii era formată de oameni care, în timpul regimului comunist, fuseseră aliniaţi şi se manifestaseră ca obedienţi comunismului. Două motive consider că îi aduseseră pe aceşti oameni în Piaţa Universităţii, oportunismul sau dorinţa de a se înscrie repede în noul sistem.[...]

Alegerile din 20 mai 1990 nu au descurajat pe „oponenţii politici". După alegerile din 20 mai 1990, numărul participanţilor la manifestaţiile din Piaţa Universităţii a scăzut la câteva sute, iar pe timpul nopţii, uneori, mai rămâneau în Piaţa Universităţii chiar şi sub 100 de persoane. Cu toate acestea, cei care au declarat greva foamei şi-au continuat această formă de protest.

Evenimentele şi desfăşurarea lor „crudă"

La data de 9 iunie 1990, au fost convocate, în prima şedinţă, cele două camere ale Parlamentului, Camera Deputaţilor, respectiv Senatul, pentru a stabili comisiile de validare a mandatelor de deputaţi şi senatori, făcându-se astfel aplicarea art. 79 din Decretul Lege nr.92/1990.

În ziua de 11 iunie 1990, la sediul Guvernului, a avut loc o şedinţă condusă de către Ion Iliescu şi Petre Roman la care au mai participat şi prim viceprimministrul Gelu Voican Voiculescu, ministrul de interne Mihai Chiţac, directorul S.R.I. Virgil Măgureanu, şeful I.G.P.R. gl.mr. Diamandescu Corneliu, şeful Marelui Stat Major gl. Vasile Ionel, procurorul general al României Gheorghe Robu, adjunctul procurorului general şi şeful Direcţiei Procuraturii Militare Florescu Mugurel Cristian, Dan Iosif, Jerbas Paul, Bogdan Niculescu Duvăz, Adrian Severin. Subiectul acestei şedinţe l-a constituit intervenţia forţelor de ordine pentru înlăturarea demonstranţilor din Piaţa Universităţii. Ion Iliescu a dorit ca această acţiune să se desfăşoare în data de 12 iunie 1990, însă Mihai Chiţac a avut o obiecţiune solicitând ca întreaga operaţiune să se desfăşoare în dimineaţa de 13 iunie 1990, aceasta pentru a avea timp în vederea organizării acţiunii. De asemenea, ministrul de interne Mihai Chiţac a mai solicitat ca poliţia să fie ajutată de către armată pentru blocarea străzilor care converg spre Piaţă Universităţii, pentru a se împiedica pătrunderea populaţiei în zonă, până la curăţarea zonei. Ion Iliescu, referindu-se la posibilitatea ca Piaţa Universităţii să fie reocupată de către manifestanţi, a spus că: „Vom aduce câteva mii de muncitori care, după eliberarea pieţei, vor pătrunde şi vor staţiona, paşnic, o perioadă de timp până la normalizarea circulaţiei".

Şi totuşi trebuia să se termine (Intervenţia din Piaţa Universităţii), altfel ajungeam ca în Ucraina

În dimineaţa zilei de 13.06.1990, în jurul orelor 04:00 a început acţiunea de degajare efectivă a Pieţei Universităţii, care a durat câteva zeci de minute şi a constat în ridicarea corturilor unde efectuau greva foamei cei care recurseseră la această formă de protest şi a persoanelor care ocupau zona, precum şi în unele acţiuni de curăţenie.

În cursul după amiezii, începând de la orele 17:00–17:30, grupuri de manifestanţi au atacat instituţii de stat şi anume: Poliţia Capitalei, Serviciul Român de Informaţii, Ministerul de Interne, iar spre seară sediul Televiziunii. În timpul confruntărilor au fost incendiate autobuze ale Ministerului de Interne, de persoane care strigau „singura soluţie, încă o revoluţie.

În timpul confruntărilor ce au avut loc între „manifestanţi" şi forţele de ordine, au fost incendiate, cum spuneam, autobuze ale Ministerului de Interne, pe clădirea poliţiei capitalei a fost arborat, de către „manifestanţi" steagul fascit cu zvastică, iar mulţi din „oponenţii politici" au acţionat în costumaţii ce aduceau cu cele din „noaptea cuţitelor lungi" din Germania anilor '30. Numai că aceste amănunte, nu au atras atenţia domnilor procurori, autori ai rechizitorului. (Decretul-Lege nr. 8/31 decembrie 1989, publicat în Monitorul Oficial nr.9 din 31 decembrie 1989, nu mai era valabil?!?)

În schimb, aceştia, îşi încheie Recizitoriul astfel: „*Conform prevederilor art. 274, alin. 1 din C.proc.pen. solicităm obligarea inculpaţilor: civil Iliescu Ion, civil Roman Petre, civil Voiculescu Gelu Voican, civil Măgureanu Virgil, general maior (rez.) Florescu Mugurel Cristian, amiral (rez.) Dumitrescu Emil, civil Ionescu Cazemir Benedict, civil Sârbu Adrian, civil Cozma Miron, civil Drella Matei, civil Burlec Plăieş Cornel, general (rez.) Dobrinoiu Vasile, colonel (rez.) Peter Petre şi civil Ghinescu Alexandru, la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, în cuantum de 26.428 lei.*"

Şi semnează: Procuror militar şef General - locotenent magistrat Ion ALEXANDRU şi Procurari militari: Colonel magistrat Virgiliu Marian ISTRATE, colonel magistrat Iulian DINU, colonel magistrat Marian VĂETIŞI şi locotenent colonel magistrat Dan Mihail MITRĂNESCU.

Şi astfel se scrie istoria, istorie în care călăul se dă drept victimă, iar victima e transformată în călău.

Şi să ne mai mirăm că nu mai putem pune frână războiului româno-român, înspre folosul celor ce numai binele nu ni-l doresc....

VICTOR VERNESCU

CARTEA UNEI VOCAŢII PEDAGOGICE

Ion HAINEŞ, „Fisura“

Domnul Ion Haineş este un om cult, rafinat, cu bogate lecturi, încă activ, profesor pe la vreo două facultăţi filologice, în ciuda vârstei sale. L-am întâlnit frecvent în cadrul cenaclului literar, de pe lângă colectivul redacţional al revistei „Bucureştiul literar şi artistic“, editat de câţiva ani, cu hărnicie, competenţă şi perseverenţă de către poeţii Coman Şova şi Florentin Popescu. Succesul principal al acestei publicaţii mi se pare a izvorî, în primul rând, din calitatea redactorilor permanenţi, scriitori reprezentativi şi jurnalişti profesionişti, precum: Nicolae Dan Fruntelată, Ion Andreiţă, Candid Stoica, Marian Nencescu, Titus Vîjeu, Ana Dobre, Dumitru Matală, Vasile Szolca , Candid Stoica şi alţii - între care mă aflu şi eu, din când în când. Şi exemplul cel mai semnificativ ar fi chiar cartea despre aceşti *catacombişti,* deja apărută la Editura Rawex Coms, condusă de harnica directoare Raluca Tudor, precum şi romanul lui Ion Haineş, „Fisura“, tipărit în anul 2004, la Editura SemnE, carte despre care am să scriu în continuare. În luna noiembrie, odată cu apariţia articolului despre mine, al lui Ion Haneş, în revistă, autorul mi-a înmânat şi volumul său, apărut cu mult mai înainte, dar cu care abia acum făceam cunoştinţă, cu o dedicaţie semnificativă: „Scriitorului şi profesorului Ion C. Ştefan, această „Fisură“, mărturie, între altele, a profesiunii, de o viaţă, de dascăl împătimit, a autorului“ - ca un schimb de experienţă între doi oameni ai şcolii, cu har literar - volum care m-a bucurat mult, deoarece o parte dintre evenimentele vieţii sale, de trăire intensă şi împliniri deosebite, desfăşurate, la început, pe la Colegiile Naţionale „Spiru Haret“, „Iulia Haşdeu“ , sau „I.L. Caragiale“, fiind promovat apoi, pentru hărnicie şi competenţă, la Facultatea de Jurnalism, ori la Facultatea de Ştiinţe ale Comunicării, din cadru Universităţii Ecologice, Bucureşti - se asemănau cu munca mea desfăşurată la Colegiul Naţional „Matei Basarab“. Însă, la început, titlul cărţii „Fisura“ m-a derutat într-o oarecare măsură, prin felul provocator în care începea primul capitol: „Eram îndrăgostit de o femeie căsătorită şi-mi era imposibil să ies de sub vraja acestei iubiri interzise“ (p. 5). Era, deci, vorba despre o iubire aparte, între un scriitor talentat şi o preafrumoasă doamnă căsătorită - temă pe care o tratasem şi eu în romanul „Umbra dintre noi“, despre care Ion Haineş scrisese deja în materialul despre mine, apărut în revistă. Puteau fi două poveşti sentimentale, pe versantele diferite ale unui munte înzăpezit, imagine atât de frumoasă şi, totodată, dramatică pe care o puteam privi din două unghiuri de vedere: al lui şi al meu. Dar, surpriză: după câteva capitole, uimirea mea a fost totală: delicata doamnă, de-o rară frumuseţe şi de un rafinament feminin deosebit, îi mărturiseşte scriitorului că este căsătorită cu un om bogat şi mai în vârstă, pe care însă nu-1 poate părăsi - şi mai târziu pleacă definitiv cu el la Paris. Această naraţiune, de-o factură atipică pare a se încheia la pagina 85: „De atunci, n-am mai văzut-o însă pe Delcisa niciodată“. Dar cum să afirmi aşa ceva, când cartea lui Ion Haineş, care tocmai mă captase definitiv, are 318 pagini? Nu-mi venea să citesc mai departe. M-am întors să recitesc, în primele file, prezentarea autorului, încercând să-i înţeleg strategia literară, gestul lui de filolog versat, faţă de mine -cititor la fel de experimentat. Am aflat că autorul a debutat în anul 1976, într-o antologie colectivă a Editura Albatros (cum se proceda pe vremea aceea, cu multă prudenţă). Mi-am închipuit că poate începutul romanului de acum a făcut parte din materialul tipărit atunci (acolo) - ca o nuvelă ori ca un fragment aparte - şi, astfel lămurit, mi-am continuat lectura, care mi-a devenit la fel de plăcută. Am aflat despre activitate la catedră a profesorului de excepţie, care a fost în învăţământul liceal, apoi despre promovarea sa în învăţământul superior. Autobiografia îl însoţea cu succes pe autorul harnic, despre activitatea lui în calitate de conducător al unor cenacluri literare; apoi despre încercarea de-a înfiinţa, ajutat de câţiva colegi, o revistă culturală liberă, întrerupţi cu brutalitate de Securitate: o altă fisură. Apoi l-am însoţit ca jurnalist în satul natal, trimis să scrie un reportaj realist despre „Satul românesc la ora adevărului“ - titlu schimbat cu „Reportaj din ţinuturile natale“, după ce îi fuseseră eliminate fragmentele despre sărăcia şi nemulţumirile oamenilor - o imprevizibilă fisură - până când, iată şi un elemente pozitiv: profesorul, dezamăgit în prima iubire, o întâlneşte pe Rozeta, o fostă elevă de-a lui, acum în ultimul an la Filologie, care câştigă imaginativ asupra amintirii Delcisei. Cei doi se căsătoresc, au copii şi evenimentele merg mai departe, deoarece „Uneori viaţa e un regizor genial, aranjează în aşa fel lucrurile încât nicio imaginaţie nu le poate egala. Abea mai târziu am dedus că e vorba de mai multe fisuri: când nu se aştepta - cutremurul despre care ne aducem aminte cu tristeţe; apoi evenimentele din 1989. Ni se înfăţişează şi fisurile morale ale unor colegi, foşti turnători, ori actuali carierişti, în timp ce profesorul îşi vede liniştit de vocaţia lui de lumină. Copiii cresc şi îşi urmează drumul vieţii; visătorul dascăl se gândeşte cu nostalgie la trecutul său atât de schimbător, la greutăţile pe care le-a depăşit... şi scrie: un roman despre fisuri - iar eu, citindu-l cu plăcere şi încercând să-l explic, vi-l prezint cu bucurie pe acest prozator universitar, talentat şi multiplu.

ION C. ŞTEFAN

Ştiaţi că?

Marea Unire de la 1 Decembrie 1918 a fost făcută de două partide: Partidul Social Democrat Român (actualul PSD) şi Partidul Naţional Român (actualul PRM)

Probabil că foarte puţini dintre români, deşi ne aflăm în pragul desfăşurării marelui eveniment al Unirii Principatelor Române din 1859, înfăptuită de colonelul Al.Ioan Cuza şi „Parlamentele celor două Principate“, cunosc că marea unire de la 1918 a fost făcută prin aportul esenţial al celor două partide nominalizate în titlu. Documentele pe care le prezentăm sunt publicate în paginile celei mai documentate reviste de istorie a românilor editată cu sârg de „Fundaţia Alba Iulia 1918 pentru unitatea şi integritatea României“. La acest act fundamental trebuie să precizăm că a stat interesul şi devotamentul unei mari părţi a populaţiei de origine ungurească din Transilvania. Aceştia, într-un elan deosebit, au editat în noiembrie 1918 la Arad, „Manifestul al marelui sfat al naţiunii Române din Ungaria şi Transilvania“, semnat de dr. Gh. Crişan ca secretar, iar ca preşedinte dr. Ştefan C. Pop. Această proclamaţie s-a adresat opiniei publice internaţionale, aducând la cunoştinţă că românii şi celelalte naţionalităţi din Transilvania şi-au luat soarta în propriile mâini şi vor apăra drepturile naţionale cu preţul vieţii, dacă va fi cazul. În aceste condiţii, este de neânţeles, cum în ultimii ani, s-a realizat dezbinarea dintre populaţia românească din Transilvania şi populaţia de origine maghiară, ajungându-se în anul 1990 la marile tulburări de la Târgu Mureş. Spaţiul nu ne permite să trecem în revistă modul de desfăşurare a evenimentelor unirii, cert este că în numărul 77 al revistei DACOROMANIA sunte prezentate documente clare şi fără echivoc cu privire la adeziunea tuturor minorităţilor de pe teritoriul României în vederea creării statului român „România Mare“, vis la care au visat înaintaşii transilvăneni Avram Iancu, Horea, Cloşca şi Crişan, precum şi revoluţionarii paşoptişti conduşi de Bălcescu. În aceste condiţii, la această dată, s-a împlinit visul de secole al domnitorului oltean Mihai Viteazu care, prin exemplul său, s-a încoronat în anul 1600 la Alba Iulia. De aceea, considerăm că în prezent întreaga noastră populaţie trebuie să aducă un omagiu reprezentanţilor celor două partide, uniţi în „Consiliul Naţional Român Central“, care chiar cu preţul vieţiia înfăptuit actul de la 1 Decembrie 1918. Ne punem întrebarea firească, unde sunteţi voi, urmaşi ai Partidului Social Democrat Român şi ai Partidului naţional Român? Ieşiţi la luptă pentru apărarea Naţiunii Române din rândul cărora fac parte şi cele 18 minorităţi.

DUMITRU CÂRCENI

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 336 DIN 28 NOIERMBRIE - 5 DECEMBRIE 2016

8 MARTIE – „ZIUA INTERNAŢIONALĂ A FEMEII“

Cu ocazia „Zilei de 8 Martie“, primarul ***GHEORGHE STANCU***, în numele colectivului de angajaţi ai Primăriei Bascov, urează tuturor femeilor, un călduros şi sincer „La mulţi ani!“

Primarul Oraşului Mioveni, ***ION GEORGESCU***, urează doamnelor şi domnişoarelor din oraşul Mioveni şi din judeţul Argeş, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani cu ocazia „Zilei de 8 Martie“!

Primarul comunei Brăduleţ - ***ALECU EVLAMPIE***, urează femeilor din această comună, cu ocazia „Zilei de 8 Martie“, un călduros „LA MULŢI ANI!“ şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Notarul public ***GRANCIU AUREL***, urează argeşencelor, cu ocazia „Zilei de 8 Martie“ „La mulţi ani“!

Biroul Judecătoresc ***VASILE IORDACHE***, transmite tuturor doamnelor şi domnişoarelor judeţului Argeş, cele mai sincere urări de bine, împlinire şi sănătate! „La mulţi ani!“

NICOLAE OIŢĂ, director general al SC ARGINTEX Piteşti SA, urează angajatelor, clientelor şi prietenelor, cu ocazia „Zilei de 8 Martie“, un călduros „LA MULŢI ANI!“

GHEORGHE BREBEANU, primarul comunei Runcu de Dâmboviţa, urează tuturor femeilor, cu ocazia „Zilei de 8 Martie“, fericire şi împliniri!

Primarul comunei Bogaţi, ***ION GÂRLEANU***, urează tuturor doamnelor şi domnişoarelor, cu ocazia „Zilei de 8 Martie“, o viaţă senină ca o zi de primăvară! „La mulţi ani“!

DUMITRU SECĂREANU, primarul comunei Dâmbovicioara, urează consătecelor şi argeşencelor, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani“!

Cu ocazia „Zilei de 8 Martie“, aleasa cetăţenilor oraşului Ştefăneşti, doamna ***IOANA JENICA DUMITRU***, urează tuturor femeilor, tradiţionalul „La mulţi ani“ şi fericire!

ION DUMITRU, primarul comunei Albota, urează tuturor doamnelor şi domnişoarelor, cu ocazia „Zilei de 8 Martie“, fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor! „La mulţi ani“!

ION IONESCU, primarul comunei Cicăneşti, transmite cu ocazia „Zilei de 8 Martie“, fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani“!

Cu ocazia „Zilei de 8 Martie“, primarul comunei Stoeneşti, ***MARIN ION***, transmite sincere urări de sănătate şi fericire doamnelor şi domnişoarelor! „La mulţi ani!“

Primarul comunei Valea Iaşului, domnul ***BARBU NICOLAE***, urează un „La mulţi ani fericit“ tuturor doamnelor şi domnişoarelor cu ocazia „Zilei de 8 Martie“!

Primarul ***IONEL DULAMĂ***, al comunei Rucăr, urează doamnelor şi domnişoarelor, cu ocazia „Zilei de 8 Martie“, tradiţionalul „La mulţi ani!“ şi o viaţă senină ca o zi de primăvară!

CASA DE AJUTOR RECIPROC a pensionarilor militari, prin preşedinte col. (r) ***BREZAN IOAN***, urează doamnelor şi domnişoarelor, cu ocazia Zilei de 8 Martie, tradiţionalul „La mulţi ani“!

Primarul comunei Băiculeşti - ***NICOLAE DRAGNEA*** urează doamnelor şi domnişoarelor, cu ocazia Zilei de 8 Martie, fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani“!

Primarul comunei Muşeteşti, ***CONSTANTIN OANCEA*** – urează tuturor doamnelor şi domnişoarelor, un călduros „La Mulţi Ani!“, cu ocazia sărbătorii Zilei de 8 Martie.

Primarul nou ales la Primăria Coşeşti, domnul ***FLORIN PETRE***, urează tuturor doamnelor şi domnişoarelor un sincer „La mulţi ani!“ cu ocazia marii sărbători a Zilei de 8 Martie!

Viceprimarul comunei Domneşti, ***ION ZĂVOIANU***, urează tuturor doamnelor şi domnişoarelor, cu ocazia „Zilei de 8 Martie“, tradiţionalul şi nemuritorul „La mulţi ani“!

Guvernanţi, salvaţi şi sprijiniţi cartea şi presa scrisă!

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „JURNALUL DE ARGEŞ"

Primăriţa Jenica Dumitru se pregăteşte să o schimbe pe Lavinia Năstase

În locul acesteia, primăriţa aduce o consilieră de la Bucureşti care a fost director de comunicare la partidul lui Sebastian Ghiţă

Aflaţi în posesia informaţiei că primarul oraşului Ştefăneşti, Ioana Jenica Dumitru, urmează să facă schimbări în ceea ce priveşte echipa de sfătuitori, probabil la sugestia şi/sau cu intenţia de a le da puţină satisfacţie şefilor săi de la PSD, am întrebat chiar la sursă. Adică pe doamna primar. Aceasta nea con-firmat că în curând (aprilie, n.red) le expiră contractele consilierilor pe care îi are şi că se pregăteşte să îşi aducă forţe noi. Este vorba despre un consilier juridic al cărui nume nu ni l-a dezvăluit şi despre fosta sa consilieră de la Camera Deputaţilor, bucureşteanca Sarmiza Andronic. Ca experienţă, pe Sarmiza o recomanda activitatea în Partidul Iniţiativa Naţională înfiinţat de Cozmin Guşă, dar şi mai interesanta colaborare din 2016 cu Sebastian Ghiţă, pe vremea când era director de comunicare pentru partidul acestuia şi candida pentru un loc în Camera Deputaţilor, într-un judeţ din Moldova, din partea Partidului România Unită. ***(ALINA CRÂNGEANU)***

Ziarul „GHERILA"

Cum a fost cheltuit BANUL

Camera de Conturi Argeş a făcut publice controalele făcute în 2017, la zeci de unităţi administrative ale judeţului, pentru anul fiscal 2016. Verificările au avut loc atât în prima jumătate a anului trecut, cât şi în a doua jumătate, unele dintre unităţi aflându-se încă în faza de evaluare a inspecţiei de audit. Potrivit raportului, Camera de Conturi a menţionat nelegalităţile stabilite în fiecare caz, dar şi măsurile care s-au impus. Inspectorii arată cum au fost cheltuiţi banii publici, de la lucrări pentru infrastructură plătite dar neefectuate, la salarii acordate peste limita legală, de la taxe, impozite şi amenzi neîncasate, până la cadouri acordate fără temei legal. Unii primari nu au indentificat nici până acum o formulă legală, pentru a oferi daruri copiilor, dar cu toate acestea le oferă. Este vorba de primarii localităţilor Buzoieşti, care a făcut daruri nelegale de circa...60.000 de lei, Ştefăneşti, cu daruri de 40.000 lei, Câmpulung, cu daruri de 39.927 lei, dar şi Oarja, unde primarul a oferit cadouri în valoare de 23.114 lei. La aceste prejudicii s-au adăugat penalităţi, iar sumele cresc, până la recuperarea lor de către stat. Iată cele mai importante constatări, respectiv măsuri, ale Camerei de Conturi Argeş dispuse anul trecut administraţiilor din Argeş şi unităţilor pe care le subordonează.

Ziarul „ANCHETA"

Mircea Drăghici: DNA a călcat în picioare dreptul constituţional la viaţă privată

În linia a ceea ce ministrul Tudorel Toader a catalogat drept abateri grave şi comportament abuziv al procurorilor se pot înscrie şi aspectele semnalate de către Mircea Drăghici in privinţa modului cum au fost obţinute probele in dosarul Consultanţa. De altfel deputatul a solicitat comisiei parlamentare de control al SRI să clarifice modul în care SRI a gestionat, printre altele, mandatele de interceptare care au stat la baza dosarelor fostului preşedinte al Consiliului Judeţean Argeş, Constantin Nicolescu, printre care şi Consultanţa, care vizează zeci de primari şi foşti primari din judeţul nostru. Totodată, în solicitarea sa Mircea Drăghici le-a adus la cunoştinţă membrilor comisiei cum a reuşit să obţină la înalta Curte de Casaţie şi Justiţie „Probe obţinute ilegal, familii hărţuite, interceptate, etc. sub acuzaţia foarte gravă, de terorism fără ca miile şi zecile de mii de persoane să fi fost vreodată bănuite măcar de fapte de subminare a economiei naţionale, de trafic de droguri de mare risc sau genocid asupra colectivităţilor! Dreptul constituţional la viaţa privată a fost călcat în picioare, s-au falsificat aşa-zise probe prin transcripturi viciate, de instituţii neabilitate în a executa astfel de acţiuni! Cu alte cuvinte, poliţie politică! Eliminarea adversarilor politici de către cei care au construit astfel de mecanisme, gândite de şefi de instituţii, care încăpeau într-o sufragerie!", declara deputatul argeşean pentru Ancheta, imediat după depunerea sesizării.

Ziarul „IMPULS DE ARGEŞ"

Generalul Mihail Aldea a făcut bilanţul procurorilor din subordinea sa

Mai puţine dosare la Parchetul Curţii de Apel Piteşti

În anul 2017, procurorii din cadrul unităţilor de parchet din circumscripţia teritorială a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Piteşti, au avut de soluţi-onat un număr total de 99.645 dosare penale, plângeri şi lucrări generale dintre care: 69.766 dosare penale (2.174 dosare penale în sectorul urmărire penală proprie şi 67.592 dosare la supravegherea urmăririi penale), 13.623 plângeri şi 16.256 lucrări generale, faţă de 2016, când au fost de soluţionat 100.044 dosa-re şi lucrări dintre care 71.074 dosare penale (2.332 dosare penale în sectorul urmărire penală proprie şi 68.742 dosare la supravegherea urmăririi penale), 15.386 plângeri şi 13.584 lucrări generale, în anul 2017 înregistrându-se o uşoară scădere de 0,40% la numărul total al dosarelor, plângerilor şi lucrărilor de soluţionat, o scădere de 6,78% la dosarele de soluţionat la urmărire penală proprie, o scădere de 1,67% a dosarelor de soluţionat la supravegherea urmăririi penale şi o scădere de 11,46% a plângerilor şi, respectiv, o creştere cu 19,67% a lucrărilor generale. Tot anul trecut au fost soluţionate un număr total de 51.507 dosare penale, plângeri şi lucrări generale, respectiv 23.341 dosare penale (847 la urmărire penală proprie şi 22.494 la supravegherea urmăririi penale), 12.366 plângeri şi 15.907 lucrări generale, în scădere faţă de anul 2016 cu 1,34% la numărul total de dosare penale, plângeri şi lucrări; o scădere de 8,31% la numărul dosarelor soluţionate în sectorul supravegherea urmăririi penale şi o scădere de 20,09% la numărul dosarelor sbluţionate în sectorul urmărire penală. în ceea ce priveşte numărul plângerilor, se constată o Ucădere de 8,36% (de la 13.494 lîn anul 2016, la 13.366 în anul E017), iar, referitor la numărul lucrărilor generale, se constată o foreştere cu 21.27% (de la 13.117 'în anul 2016 la 15.907 în anul 2017.

Subprefectul Gabi Stoian - preocupat de Strategia Naţională de Dezvoltare

Subprefectul Gabriel Stoian a participat la un eveniment ce s-a desfăşurat la Călăraşi, în urma unei invitaţii lansate de Departamentul pentru Dezvoltare Durabilă din cadrul Secretariatului General al Guvernului. Evenimentul a avut ca temă o dezbatere pentru revizuirea Strategiei Naţionale pentru Dezvoltare Durabilă a României. La eveniment au fost prezenţi reprezentanţi ai judeţelor: Argeş, Ialomiţa, Prahova, Dâmboviţa, Călăraşi, Teleorman şi Giurgiu. În cadrul dezbaterii au fost prezentate cele 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă (ODD), obiective asumate de ţara noastră alături de cele 193 de state membre ONU în septembrie 2015. Cele 17 ODD sunt: „Fără sărăcie", „foamete zero" „Sănătate şi bunăstare", „Educaţie de calitate", „Egalitate de gen", „Apă curată şi sanitaţie, „Energie curată şi la preţuri accesibile", „Muncă decentă şi creştere economică", „Inegalităţi reduse", „Oraşe şi comunităţi durabile" „Consum şi producţie responsabile", „Acţiune climatică", „Viaţa acvatică", „Viaţa terestră" „Pace, justiţie şi instituţii eficiente" şi „Parteneriate pentru realizarea obiectivelor" „Din Argeş am fost eu, vicepreşedintele Simona Brătulescu, directorul de la Cultură, directori de la Statistică şi de la Agenţia de Mediu. Cam acestea au fost instituţiile direct implicate în proiect. A fost foarte interesant! O să vedeţi că, dintre cele 17 obiective, se vrea eradicarea sărăciei, se pune mare importanţă pe aspecte legate de şcoală, educaţie, sănătate. Cam acestea sunt priorităţile şi obiectivele pe care vor să le atingă. Se va face un calendar în acest sens şi o să ne întâlnim periodic să vedem în ce stadiu ne aflăm, ce s-a reuşit şi, pe parcurs, în ce măsură putem să ducem la realizarea obiectivelor care au fost fixate" ne-a declarat Gabriel Stoian.

GABRIEL NICOLAE

5 ani de triumf al satului românesc

„ŞI TOTUŞI SE MIŞCĂ“

Deşi Primarul Gheorghe Stancu este „un primar ca toţi primarii din România“, bogata sa activitate, de necontestat, privind „dezvoltarea satului românesc, „pe partea stângă a eşicherului politic românesc“, este de un număr mic de „edili“ invidiată. Invidia se datorează activităţilor deosebit de complexe în modernizarea satului românesc. Pentru că, până la urmă, comuna Bascov, deşi este „lipită“ de Municipiul Piteşti, în unele privinţe, chiar îl depăşeşte pe acesta. Spunem acest lucru datorită prezentării în continuare a celor 5 ani de activitate a instituţiei de cultură, aproape unicat în peisajul satului românesc reprezentată de „Casa de Cultură Adriana Trandafir“.

Deşi Primarul nu are în „palmares“ mari universităţi absolvite la Sorbona, Gheorghe Stancu a reuşit să se numere printre primarii care se dedică cu trup şi suflet promovării satului românesc, iar din peisajul acestuia Casa de Cultură Bascov reprezintă un model pentru toate satele româneşti. Sigur că această importantă realizare culturală a unui sat s-a datorat şi managerului acestei instituţii de cultură, doamna Lorena Toma.

Spaţiul nu ne permite să analizăm modul de desfăşurare a activităţii bogate în cercuri săteşti pentru copii şi tineri, dar şi multitudinea de spectacole prezentate cu aportul domniei sale încât putem spune că a depăşit Centrul Cultural şi Casa de Cultură a Sindicatelor din Piteşti care au ca obiect de activitate această activitate. Este greu să dai un calificativ, acum, la 5 ani de la „atestarea documentară“ a acestei „oaze“ de cultură a satului românesc, reprezentată de Casa de Cultură Bascov.

Deşi cu întârzâiere, de aproape 3 luni, recent, aşa cum am prezentat în paginile 10 şi 11 ale ziarului Reflector argeşean, pe data de 26 februarie 2018, din nou, Casa de Cultură Bascov a obţinut un strălucit succes câştigat în emisiunea lui Măruţă, la PRO TV, Duelul Ansamblurilor.

Sigur că 5 ani de activitate nu sunt mulţi. Multe sunt evenimentele prezentate de Lorena Toma şi aprobate de Primarul Ghe. Stancu şi Consiliul Local care au ştiut cu certitudine ce vrea şi ce poate managerul în funcţie Lorena Toma, care deşi n-a fost la Bucureşti, numele său şi al coregrafului Dorin Oancea vor rămâne întipărite în memoria celor 11.000 de locuitori ai marii comune argeşene Bascov. De aceea, nu le putem spune celor trei: Primarului Gheorghe Stancu şi conducerii Casei de Cultură Bascov „la mai multe succese răsunătoare în peisajul culturii româneşti în care va triumfa satul românesc“, iar imaginea Casei de Cultură Bascov să treacă peste paginile ziarului local „Jurnalul Bascovenilor“.

DUMITRU BOŢILĂ